Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 436 Marți 1 Iulie 1958

4 pagini Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

PRIN LUCRĂRI FĂCUTE LA VREME OBȚINEM O RECOLTĂ BOGATĂ

Să folosim din plin tractoarele și mașinile agricole în muncile de vară

PRINCIPALA PROBLEMA care se pune oamenilor muncii de pe ogoare în momentul de față, este să execute strînsul cerealelor la timp și fără nici un fel de pierderi. Aceasta se poate realiza numai organizîndu-și în așa fel munca, încît tractoarele și mașinile agricole să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru.

Sarcini deosebit de importante revin în această privință gospodăriilor de stat, care anul acesta, trebuie să recolteze grîu și secară pe circa 340.000 de hectare. Pentru campania de recoltare, aceste unități au la dispoziție — pe lîngă secerătorile-legători necesare stringerii cerealelor pe suprafețe mai accidentate — și 5.500 de combine, astfel încît recoltatul se poate executa de fapt numai cu aceste mașini, în 7—8 zile.

Firește, pentru ca mașinile să lucreze cu întregul lor randament, este necesar ca mecanizatorii să știe a le mînui cu pricepere. Din știrile primite pînă acum din teren, reiese că majoritatea gospodăriilor de stat au acordat atenția cuvenită instruirii mecanizatorilor care vor lucra cu tractoare UTOS, combine, greble mecanice, și alte mașini agricole; au fost organizate cursuri de instruire pe gospodării, unde seminarizarea tractoriștilor s-a făcut sub însăși supravegherea delegaților Direcției mecanizării din Departamentul Gostat și ai Trusturilor Gostat. Incepînd lucrările de recoltare, numeroși mecanizatori au și obținut o serie de succese de seamă, reușind să termine în cîteva zile recoltatul orzului de toamnă.

Totuși trebuie subliniat că în unele gospodării de stat, chiar în cadrul brigăzilor speciale unele mașini nu sînt în prezent folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. Unele tractoare sînt folosite numai pentru acționarea unei combine, cînd prin organizarea schimbului al doilea aceleași tractoare ar putea să lucreze în timpul nopții la arături.

Și S.M.T.-urile au de efectuat în această preioadă un volum de lucrări mult mai mare decît cel de anul trecut: peste 2 milioane hectare arătură normală (din care 700.000 hantri reprezintă lucrări de treierat, iar restul lucrări în cîmp).

In numeroase stațiuni, pregătirea utilajului a fost terminată din timp și au fost instruiți mecanizatorii care vor lucra pe combine sau batoze ca și mînuitorii de secerători-legători, coșarii etc.

In alte S.M.T.-uri însă, problema bunei pregătiri și organizări a muncilor de vară n-a fost privită cu suficient spirit de răspundere (ca de pildă, la S.M.T. Hemeiuș-Bacău, S.M.T. Bogdana-București, S.M.T. Dăeni-Constanța etc.). Deși se știe că în acest an gospodăriile de stat au obligația să transfere secerătorile-legători ce le prisosesc S.M.T.urilor, unele conduceri de stațiuni n-au luat măsuri pentru aducerea acestor mașini și repartizarea lor la brigăzi, iar instruirea mecanizatorilor s-a făcut doar pe hîrtie.

(Continuare în pag. 3-a)

IN LAN

La stațiunea experimentală ICAR Lovrin, regiunea Oradea, un grup de cercetători studiază în cîmp stadiul de vegetație al grîului de toamnă pentru a stabili data recoltării.

Chitanța nr. 1

Oameni harnici, membrii întovărășirii „Drum Nou" din comuna Toporu, raionul Drăgănești-Vlașca, au fost primii pe comună care au terminat săptămîna trecută seceratul și treieratul orzului. A doua zi, președintele întovărășirii, tov. Gh. Prodan s-a prezentat la baza de recepție cu căruțele încărcate predînd 5.000 kg. de orz în contul muncilor pe care S.M.T.-ul le-a efectuat pe tarlalele întovărășirii. Fiind primii care au predat cereale din recolta acestui an pentru fondul centralizat al statului, întovărășiții din Toporu au obținut chitanța nr. 1 pe raion.

Primele boabe pentru fondul central al statului

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța, recoltarea păioaselor se desfășoară din plin. Lucrînd cu întreaga capacitate, combinele seceră și treieră zilnic mii de hectare. La gospodăria de stat Moșneni, bunăoară, recoltatul orzului s-a terminat, iar producția obținută la ha. este de 2.700 kg. boabe, adică cu 900 kg. mai mult decît cea planificată. Zilele trecute, în această gospodărie s-a trecut și la recoltatul grîului. De pe primele hectarei gospodăria a obținut 3.200 kg. grîu la ha. Deosebit de important este faptul că pe măsură ce recoltează grîul, gospodăria îl și trimite spre bazele de recepție. *La fel procedează și gospodăriile de stat Costache Burcă, Izvorul Mare, Jegălia, etc., care de asemenea, au obținut de pe primele tarlale o producție de grîu ce depășește cu 800 kg. la ha. pe cea realizată anul trecut.*

PREGĂTIRILE AU FOST TERMINATE

In gospodăriile de stat din regiunea noastră, cu toate că anul acesta condițiile de dezvoltare a culturilor au fost mai vitrege ca în 1957, datorită aplicării la vreme a grăpatului, îngrășămintelor suplimentare și executării plivitului, lanurile au crescut frumos și ne îndreptățesc să nădăjduim în obținerea unei recolte cel puțin asemănătoare cu cea din anul trecut. Bineînțeles că în această privință are o mare însemnătate și felul în care se vor desfășura lucrările de recoltare. De aceea noi ne-am îngrijit din vreme de pregătirea campaniei de vară. Pînă acum cîteva zile, cele 57 secerători-legători, 28 de combine C1, 37 de batoze, 30 de tractoare etc., fuseseră reparate și recepționate, gata să pornească la lucru.

In vara aceasta, în gospodăriile de stat din regiunea noastră vor lucra, pe lîngă vechile tractoare și mașini agricole, încă 30 de UTOS-uri noi, 30 de combine.

Pentru ca mecanizatorii care vor folosi aceste mașini să știe a le mînui cu pricepere, au fost organizate cursuri de instruire în toate unitățile trustului, sub conducerea tov. ing. D. Dumitrescu și I. Petrescu, trimiși în acest scop de către Direcția mecanizării din Departamentul Gostat. In urma seminarizărilor făcute după încheierea cursurilor, mecanizatorilor respectivi li s-au eliberat adeverințe de cunoaștere a funcționării noilor mașini. Fără aceste adeverințe, nici un tractorist nu va putea fi folosit pe combine, tractoare UTOS.

Gospodăriile noastre s-au aprovizionat și cu diferitele materiale necesare lucrărilor de recoltare: sfoară de legat snopii, (pentru suprafețele ce se vor recolta cu secerători-legători) pînză de saci, prelate, piese de schimb pentru tractoare și combine etc. In gospodăriile unde nu sînt suficiente mijloace de transport, au fost încheiate contracte cu IRTA, care va pune la dispoziție autocamioanele necesare.

In fiecare din cele 14 unități ale trustului nostru, au fost alcătuite totodată planuri amănunțite de recoltare. Potrivit acestor planuri care au fost defalcate pe secții, cele 1020 ha. cu orz de toamnă vor fi recoltate în 4 zile, iar cele 5.016 ha. cu grîu, în 5, secară, în 7 zile.

Mecanizatorii noștri și-au luat angajamentul să nu piardă măcar un spic din noua recoltă și să are suprafețele recoltate în 17 zile. Pot fi evidențiate în mod deosebit, pentru hărnicia de care au dat dovadă în ce privește buna pregătire a campaniei de vară, colectivele de muncă din gospodăriile de stat Secueni, raionul Roman, Girov, raionul P. Neamț și Pufești, raionul Adjud. De altfel, în unele din aceste gospodării, ca, de exemplu, la cea din Secueni, și producția de grîu evaluată este de cel puțin 2.400 kg. la ha.

Ing. IARCA MIRCEA
directorul trustului gospodăriilor de stat din regiunea Bacău

Însemnări

DESPRE O OREZĂRIE

Gingaș ca orice plantă obișnuită cu alte ținuturi mai calde și mai bogate în ploi, orezul cere o îngrijire deosebită. De aceea pentru a avea șanse de reușită în cultivarea lui, întregul complex de reguli agrotehnice, dintre care un rol foarte important îl joacă irigatul, trebuie aplicat întocmai.

...Cînd au primit sarcina să însămînțeze 25 ha. cu orez (pentru prima oară în acest an) muncitorii secției Grădiștea a gospodăriei agricole de stat Moșteni din raionul Vidra nu s-au descurajat. Conduși de brigadierul Ion Singureanu, vechi orezar priceput în meserie, ei au pornit cu încredere la îndeplinirea acestei sarcini. Mai întîi au amenajat terenul pentru irigare, săpînd canalele de aducere și evacuare a apei, rigolele și digurile care delimitează parcelele, au instalat vanetele, cele 2 pompe pentru manevrarea apei adusă din Argeș etc. Apoi, au început să pregătească terenul pentru semănat. Au procedat așa cum scrie la carte: cu arătură, nivelat în uscat cu ajutorul boroanei, nivelat în nămol, aplicarea îngrășămintelor chimice și în sfîrșit tulburarea apei cu agitatorul. Cît privește sămînța, aceasta a fost spălată și pusă la butoaie timp de 24 ore ca să se umfle, după care a fost tratată cu o soluție de sulfat de cupru și așezată în grămezi (5—6 zile) ca să încolțească. Semănatul s-a făcut cu mîna după metoda prin încrucișare. Cînd plantele au ajuns la 5—7 cm., apa de pe parcele a fost evacuată și s-a trecut la înrădăcinare.

...Am vizitat orezăria secției Grădiștea în urmă cu 2 săptămîni. Incă de pe atunci plantele de orez crescusera mari și viguroase, ceea ce, după părerea brigadierului Ion Singureanu, promitea ca recolta planificată să fie cu mult depășită. In zilele acelea tocmai se terminase de plivit mohorul din orez și se coseau buruienele de pe diguri. Din cîte am aflat, aceste lucrări de îngrijire se fac de cîte ori este nevoie (din 15 în 15 zile) pentru a menține tot timpul cultura curată. Tot periodic se face și irigatul. De pildă, nivelul apei pe parcele va fi menținut la 10—15 cm. pînă cînd plantele vor ajunge la 20—25 cm; după aceea apa va fi evacuată pentru înfrățire. In timpul înfrățirii se vor mai aplica îngrășăminte chimice, după care din nou se va da drumul la apă pînă la 10—15 cm. In general, se vor aplica încă 7—8 udări și deabea după ce 70—75 la sută din orez va fi copt apa va fi evacuată definitiv pentru a permite uscarea terenului în vederea executării în bune condiții a recoltatului.

N-am putut să mai trec pe la Grădiștea în ultimul timp. Iată însă că, așa cum i-am promis brigadierului Singureanu, lui Stan Mihăilă, Matei Spătaru, Ion Negoiță și celorlalți muncitori, care lucrează în orezăria de aici, am scris despre hărnicia și priceperea cu care au muncit pînă acum, despre hotărîrea lor de a obține o recoltă bogată de orez, cu care să contribuie la formarea fondului central de produse al statului.

GH. LEU

Cînd nu se acordă atenție prășitului mecanic

In raza de activitate a S.M.T.-ului Videle, regiunea București, sînt 3 gospodării colective (în comunele Purani, Baciu și Rusii lui Asan) și 41 de întovărășiri agricole. In aceste unități, în primăvară au fost semănate suprafețe întinse cu porumb și alte plante prășitoare. Ar fi fost firesc ca S.M.T.-ul să acorde un sprijin temeinic gospodăriilor colective și întovărășirilor în ce privește întreținerea culturilor, executînd mecanic cel puțin cîte 2—3 prașile.

Stînd de vorbă de curînd cu tov. ing. Gh. Vintilă, mecanicul șef al stațiunii, am aflat însă că S.M.T. Videle, n-a încheiat contracte pentru prășit cu unitățile deservite, decît pentru ...107 ha. (din care 21 ha la gospodăriile colective, iar restul la întovărășiri).

S-ar putea crede că această situație se datorează lipsei utilajului corespunzător. Dar lucrurile nu stau așa. S.M.T.-ul posedă 3 tractoare M.T.Z., 24 I.A.R.-uri și 16 cultivatoare C.U.T.-21, cu care ar putea executa în cele mai bune condiții lucrările de prășit mecanic. Dar se pare că tovarășii din conducerea stațiunii nu acordă atenția cuvenită folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. Aceasta o confirmă faptul că de la data încheierii lucrărilor din campania de primăvară pînă în momentul cînd în împrejurimile stațiunii a început recoltatul orzului de toamnă, S.M.T.-ul nu executase **nici măcar un hantru la prășit mecanic**, pe suprafețele contractate care, după cum am arătat, sînt destul de mici.

Este de datoria Serviciului regional S.M.T. să ceară conducerii acestui S.M.T. să grăbească prășitul mecanic, cel puțin pe suprafețele pentru care au fost încheiate contracte.

ION DRINCU

Vești din gospodăriile agricole de stat

● Gospodăriile agricole de stat Iosia, Sălard și altele din regiunea Oradea au terminat de secerat orzul și execută acum prașila a 3-a mecanică la porumb. In acest fel peste cîteva zile se va putea trece cu toate forțele la recoltatul grîului, care de acum a început să dea în pîrgă.

I. ROCSIN
corespondent

● Prașila a treia mecanică la porumb și strînsul fînurilor (coasa I) au fost în întregime terminate. In prezent recoltatul păioaselor se desfășoară din plin la gospodăria agricolă de stat Secueni-Roman.

ELENA IBRIAN
corespondent

● In viile gospodăriei agricole de stat Corcova din raionul Strehaia, se muncește de zor. Astfel, de curînd a fost terminată prașila a 2-a, iar în prezent se execută al 3-lea stropit.

GH. BORONTEA
corespondent

● Elevii și elevele școlii pedagogice germane din Timișoara fac practica agricolă la gospodăria de stat Benceul de Sus. Lucrînd la culesul cireșelor pe „Alterberg" (muntele bătrîn) fiecare dintre ei culege zilnic cîte 20—25 kg, ceea ce a permis gospodăriei să trimită pînă acum pe piața orașului Timișoara peste 4.500 kg. cireșe.

EMILIA CULEA
corespondent

SĂGEȚI

— Aăăă... Dă-mi felia de pîine, de ce mi-ai luat-o, e a mea!

— Nu ți-o dau! Spune-i lui tăticu că ți-a luat-o buruiana de pe locul lui!...

Desen de AD. DRAGOMIRESCU

Hotărîrile consfătuirii de la Constanța prind viață

Pentru întărirea economico-organizatorică a sectorului agricol cooperatist din regiunea Timișoara

INTERVIUL nostru cu tovarășul ing. C. COVRIG, șeful secției agricole regionale Timișoara

INTREBARE: Consfătuirea de la Constanța a arătat că întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective întovărășirilor și cooperativelor agricole de producție este condiția principală a înaintării pe frontul construcției socialiste. Am dori să cunoaștem care sînt obiectivele principale urmărite în această direcție în regiune?

RASPUNS: Mai întîi doresc să arăt că în ultimul timp, în regiunea noastră a fost făcut un serios pas înainte în direcția transformării socialiste a agriculturii. La data de 1 iunie a.c. numărul gospodăriilor colective, întovărășirilor și cooperativelor agricole de producție a ajuns la 1.044 cuprinzînd 131.575 familii și 528.849 ha teren, ceea ce reprezintă 66 la sută din suprafața cooperativizabilă a regiunii. Raioanele Arad, Ciacova, Gătaia, Jimbolia, Pecica, Sînnicolaul Mare și Timișoara au fost în întregime cooperativizate.

Rezultatele obținute anul trecut de unitățile agricole cooperatiste din regiune au fost cu mult superioare celor realizate de sectorul individual. Recoltele medii la ha ale gospodăriilor colective, bunăoară, au întrecut pe cele ale țăranilor muncitori individuali cu 418 kg la grîu, 666 kg la orz, 3.517 kg la sfeclă de zahăr. In unele locuri s-au realizat producții sporite și în sectorul zootehnic (G.A.C. Peregul Mic, Tormac, Orțișoara etc). Ca urmare anul trecut venitul bănesc al gospodăriilor colective din regiune, calculat la 100 ha, a crescut de la 56.819 lei, cît a fost în 1956, la 95.658 lei, iar fondul de bază de la 59.980 lei la 72.990 lei la 100 ha. In 1957, numărul gospodăriilor colective milionare s-a mărit de la 23 la 44; printre acestea merită să fie amintite gospodăriile agricole colective din Biled (unde venitul bănesc global a ajuns la 4.868.877 lei), Iecea Mare (3.723.440 lei) și altele.

La consfătuirea de la Constanța s-a arătat că rezultatele bune obținute în producție de unitățile agricole cooperatiste alcătuiesc cel mai convingător imbold pentru țăranul muncitor cu gospodărie individuală de a păși pe calea agriculturii socialiste. De altfel, acest lucru este dovedit și de experiența regiunii noastre care arată că acolo unde există gospodării colective, întovărășiri și cooperative agricole de producție puternice ai căror membri obțin venituri mari, cooperativizarea se desăvîrșește într-un ritm mai rapid. Avînd în vedere acest lucru organele agricole din cadrul regiunii noastre, îndrumate și sprijinite de organele de partid își intensifică activitatea în direcția consolidării economico-organizatorice a unităților cooperatiste existente ajutîndu-le să dezvolte pe lîngă cultura cerealelor și alte ramuri de producție care se dovedesc foarte rentabile: creșterea animalelor, legumicultura, pomicultura și viticultura, plantele tehnice etc. In această privință țin să arăt că plantele tehnice au fost extinse anul acesta îndeosebi în gospodăriile agricole colective și întovărășiri, care au cultivat aproape 80 la sută din suprafața totală însămînțată cu sfeclă de zahăr pe regiune. Se urmărește de asemenea, mai bine ca pînă acum să se respecte cu strictețe prevederile statutului model, să se realizeze o cît mai justă îmbinare a intereselor obștești cu cele ale colectiviștilor, introducîndu-se retribuția suplimentară să se evite risipa de zile-muncă. In ceea ce privește întovărășirile, eforturile noastre se concentrează spre organizarea lucrărilor în comun pe echipe și brigăzi și spre crearea și dezvoltarea fondului de bază.

O parte din aceste măsuri au fost traduse în fapt. Așa, de pildă, a fost introdusă retribuția suplimentară în 294 de gospodării colective și organizată o brigadă complexă la gospodăria agricolă colectivă Lenauheim. Introducerea retribuției suplimentare dă roade foarte bune; la gospodăriile agricole colective Șagul din raionul Arad, Lovrin și Saravale, raionul Sînnicolaul Mare și multe altele, unde se aplică acest principiu de retribuție a muncii, prășitul a putut fi început la timp și executat în condiții agrotehnice mult mai bine ca în anii trecuți.

INTREBARE: Ce perspective de viitor se prevăd în direcția sporirii producției vegetale în regiune? Este vorba în primul rînd de culturile de bază — grîul și porumbul.

RASPUNS: Dezvoltarea sectorului socialist din agricultura regiunii crează posibilitatea sporirii simțitoare a producției la principalele culturi agricole. In 1957, bunăoară, recolta medie la grîu a fost de 1.317 kg la ha, iar la porumb 2.100 kg la ha, față de 833 kg și 1.076 la ha în 1956. In 1960 ne-am propus să obținem pe întreaga regiune în medie la grîu cel puțin 1.750 kg/ha iar la porumb 2.700 kg boabe/ha.

In regiunea noastră sînt create condiții pentru ca anul acesta și în cei următori să putem obține producții de cereale din ce în ce mai sporite. Din întreaga suprafață cultivată cu porumb în regiune, peste 60 la sută a fost semănată numai cu sămînță hibridă. Avem putința ca în cca. 2 ani să cultivăm întreaga suprafață cu porumb numai cu sămînță hibridă. De asemenea, trebuie arătat că lucrările de bază ale solului, îngrășămintele naturale și chimice, îngrijirea culturilor, lupta împotriva dăunătorilor, și celelalte metode agrotehnice se aplică într-un procent mult mai mare.

Pe lîngă dezvoltarea culturii cerealelor nu vor fi neglijate nici celelalte culturi care reușesc bine în condițiile naturale ale regiunii noastre: sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofii etc. Atenție se va da în mai mare măsură și legumiculturii, viticulturii și pomiculturii. Anul acesta se vor planta în regiune numai cu viță (fără g.a.s.) circa 367 ha. Vom lărgi pepinierele existente și vom organiza producerea vițelor altoite în cît mai multe gospodării colective, întovărășiri și asociații. In privința aceasta țin să remarc că gospodăriile colective din Păuliș, Ghioroc, Teremia Mare, și altele, au ajuns astăzi vestite prin calitatea materialului săditor pe care îl produc.

Doresc să spun cîteva cuvinte și despre ajutorul pe care pot și trebuie să-l dea S.M.T.-urile din regiune la transformarea socialistă a agriculturii, la sporirea producției agricole. In această privință S.M.T.-urile din regiunea noastră nu folosesc încă în întregime posibilitățile existente pentru extinderea mecanizării lucrărilor,

N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 3-a)

CU EI NE MÎNDRIM

ASTAGU P. ANTON, maistru viticol la G.A.S Panciu, regiunea Galați. Prin aplicarea metodelor avansate, anul trecut a obținut o depășire de 84.709 kg struguri de pe suprafața lucrată cu brigada sa.

NISTREA ION, șef de brigadă la S. M. T.-Făgăraș, regiunea Stalin. Anul trecut brigada de tractoare condusă de el, a realizat 4.312 hantri, în loc de 3.009 hantri planificați.

IONIȚA PRICOPIE, președintele gospodăriei colective „Viață Nouă" din comuna Romînești, regiunea Ploești. Printr-o bună organizare a muncii gospodăria se află printre cele fruntașe pe regiune.

PE MELEAGURI BIHĂRENE

Parcă nenumărate guri de cuptor trimit arșița lor spre pămînt. Aerul e uscat și înăbușitor. Sub pași glia are sonoritatea unei viori triste, dezacordate. Privesc nemărginita întindere a cerului, dar ochii nu întîlnesc decît un albastru arzînd. La cișmeaua din mijlocul comunei e tot timpul gloată. Scripeții dubli scot apa scrîșnind ascuțit.

Am întrebat la sediul colectivei de președinte dar mi s-a spus că-l găsesc la ferme unde face verificarea inventarului viu. Am pornit-o deci spre marginea comunei.

Cînd am ajuns la saivane comisia lucra de zor. Cîțiva cățelandrii lătrau înfundat, undeva în întunericul saivanului, îndemnînd oile să se buluceascä la ușă. Aici, făceau numărătoarea președintele, contabilul, brigadierul și ciobanul șef Cosiba Andrei. Oile după tunsoare nu fac deloc o impresie strălucită reporterului. Simți că le lipsește ceva, sînt stingherite parcă de lipsa podoabei lor naturale. Cînd am aflat însă că cele 907 oi sînt din rasa merinos am uitat de tot și am făcut nu mai puțin de patru fotografii. Într-una din ele l-am fotografiat și pe ciobanul Varga Lajos, un băiat mlădios, îmbrăcat într-o cămașă albă și cu pălărie.

E tînăr Lajos, e vesel, e mulțumit căci are o viață omenească, demnă. Uneori ciobanul șef Cosiba Andrei le povestește tinerilor ciobani despre anii cînd el, copil orfan, slugărea la moșierii Okanyi și Gostan, flămînd, zdrențuit, bătut de ploi, de vînt și de stăpîni. Acum Cosiba este membru de partid, colectivist respectat pentru munca lui și simte că trăiește o viață nouă care în trecut părea de domeniul basmului. Anul trecut Cosiba și-a făcut casă nouă. El cu încă doi membri de familie a realizat peste 900 zile-muncă pentru care a obținut 3.600 kg. grîu, 4.500 kg. porumb, 9.000 lei, 2.700 kg. cartofi, apoi orz, zarzavat, vin, furaje.

La stînă cel mai vîrstnic cioban e însă Papp László. Băieții îl iubesc pe Laci-baci și-l respectă. Sfătos și înțelept, Laci-baci le spune de multe ori tinerilor: „Străduiți-vă să învățați cît mai bine meseria. Aceasta este o îndatorire de cinste și mai ales să țineți minte că tot ceea ce aveți astăzi a fost obținut cu jertfe și suferințe, de oameni care au nădăjduit și crezut într-o lume mai bună. Noi sîntem bătrîni și puterile ne părăsesc treptat... Arătați-ne cu orice prilej că putem avea încredere în voi".

★

După ce-am vizitat gospodăria, m-am retras cu Szabó Carol, președintele, în răcoarea biroului său. Îi cercetez fața tînără — președintele are 33 de ani — puțin îngîndurată. Și pe nesimțite ne-am așezat la depănat amintiri. E colectivist din 1949, adică de la înființare. Atunci au intrat și părinții săi.

Foștii argați și țăranii săraci au pus bazele în anul 1949 gospodăriei colective. Erau pe atunci 127 de familii cu 405 ha. (acum sînt 227 de familii cu 700 de ha). Szabó Carol a fost ales președinte în 1952. Din 1954 pînă în 1956 a lipsit din gospodărie. Partidul l-a trimis să urmeze o școală specială de tehnician agronom la Cluj. Îmi mărturisește că i-a fost destul de greu la început cu fizica și chimia. L-au ajutat însă unii colegi și mai ales profesorii. De profesorii aceea își [illegible] aminti întotdeauna cu recunoștință profundă.

Anul trecut a fost un an bun pentru colectivă. Valoarea zilei-muncă: 30 lei. Din veniturile obținute, peste 40 de colectiviști și-au făcut case noi. Mulți și-au luat mobilă, radio, biciclete. E tînăr președintele și de aceea problemele tineretului îi sînt apropiate. Le privește cu înțelegere și a căutat să le dea întotdeauna cea mai bună rezolvare. I-a sprijinit pe tineri în activitatea artistică-culturală. Îi trimite deseori cu mașina la Oradea pentru a vedea spectacolele Teatrului de Stat sau filme. Dar au fost și împrejurări cînd a trebuit să se ocupe și de probleme mai spinoase. Unii tineri nu au răspuns cum trebuie acestei griji. De aceea, organizația de partid și consiliul au organizat o adunare în care au cerut părinților să se ocupe cu seriozitate de educarea și îndrumarea în viață a copiilor lor. Iar părinții au înțeles, făgăduind celor care le-au reamintit de această îndatorire că își vor face fără preget datoria.

★

Gospodăria colectivă din Biharia, raionul Oradea, își are faima ei. A dobîndit-o prin succesele realizate în special la creșterea animalelor. Despre aceste realizări am discutat pe îndelete cu inginerul zootehnist Butuc căruia îi rămîn recunoscător pentru amănuntele bogate pe care mi le-a împărtășit.

Deși preocuparea de bază a bihărenilor a fost și este agricultura ei s-au

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 2-a)

„CAPRA CU TREI IEZI"

Băieţii — ca totdeauna — mai curajoşi. Fetele mai simţitoare, mai sperioase, cînd lupul fioros bate la uşă.

In fotografie: educatoarea Cornelia Seuleanu de la căminul săptămînal al gospodăriei agricole de stat Dîlga, raionul Lehliu, citeşte copiilor din poveştile lui Ion Creangă.

PE MELEAGURI BIHĂRENE

(Urmare din pag. 1)

avîntat cu încredere în dezvoltarea zootehniei. I-a atras cîştigul, veniturile importante pe care le aduce acest sector. In anul 1957, din venitul total de 970.215 lei, creşterea animalelor a adus colectiviştilor 478.635 lei. Este o cifră care demonstrează totul şi mai ales explică încrederea cu care colectiviştii dezvoltă acest sector. Incepînd din acest an, gospodăria a dobîndit dreptul de a obţine material de reproducere devenind unitate cu ferme de selecţie.

Porcii şi oile au adus cel mai mare venit anul trecut. Colectiviştii cresc în general Mangaliţa blondă, rasă pură şi furnizează chiar vieri sfaturilor populare. Acum au 43 de scroafe, iar pînă la sfîrşitul anului vor avea 50. Răspunzînd chemării consfătuirii de la Constanţa ei au hotărît să îngraşe 100 de porci. Vor produce astfel un metis care se pretează mai bine la îngrăşare şi este totodată un produs mai rezistent. Inginerul Butuc intenţionează să-l obţină încrucişînd scrofiţe Marele Alb cu vieri Mangaliţa. Produsul are calităţi deosebite pentru îngrăşarea rapidă şi va fi destinat contractărilor.

Am spus că alături de porci, oile s-au dovedit mari aducătoare de venituri. Lucrurile s-au întîmplat cam aşa: Colectiviştii au cumpărat 120 de oi în anul 1952. Nu era un lot pur, de aceea nu dădea decît aproximativ 2,5 kg. de lînă de fiecare oaie. In ultimii ani însă au numai Merinos de vest. Inginerul Butuc a observat că Merinosul local, deşi dă anual o producţie în creştere rămîne totuşi cu o conformaţie debilă. Singura soluţie, a spus el colectivului de conducere, este să încerce ameliorarea rasei. Astfel s-a hotărît să meargă la I.C.Z.-Palas şi să discute acolo cu specialiştii aceste probleme. Cînd a plecat a luat cu el şi pe ciobanul Cosiba, ca acesta să vadă mijloacele de îngrijire raţională şi de evidenţă. Cercetătorii de la Palas l-au sfătuit pe inginerul Butuc să încerce încrucişarea Merinosului de vest, rasa lor locală, cu Merinosul de Caucaz şi Stavropol. Pentru aceste cercetări, Institutul le-a dat cîte doi berbeci din rasele de mai sus. Intorşi acasă au ales 100 din cele mai bune oi mame, cu o talie înaltă, şi au făcut monta ţinîndu-se evidenţa acesteia. La fătare fiecare miel a fost cîntărit. S-a observat astfel la unele exemplare o diferenţă de greutate de 100—600 gr. faţă de lotul martor. Pe parcurs de creştere mieii au fost alimentaţi la fel cu toată turma. Totuşi produşii rezultaţi din încrucişări au o dezvoltare mai mare. Anul acesta inginerul Butuc intenţionează să însămînţeze artificial întreaga turmă, iar 100 de oi-mame vor fi destinate să formeze lotul de selecţie din care colectiviştii speră să obţină o linie nouă, mai productivă.

La taurine, colectiviştii au un taur cu origina recunoscută, care este folosit la monta celor 24 de vaci ale gospodăriei. (La 100 de ha. teren agricol revin 10,4 capete bovine din care 4,4 vaci). Ingrijirea şi întreţinerea corectă a lotului a făcut ca producţia medie de lapte să fie de 2.409 litri pe cap de vacă furajată. Colectiviştii din Biharia vor să dezvolte şi mai mult ferma de vaci, gospodăria fiind situată într-o zonă preorăşenească. Ei îşi mai propun să prelucreze laptele în gospodărie pentru ca resturile de zer să fie folosite la îngrăşarea porcilor. Vor să instaleze de asemenea o conductă cu o înclinaţie de 15 m. pentru ca în perioada cînd drumurile de acces devin impracticabile să trimită prin ea direct din şosea, borhoturile.

Colectiviştii pun la îngrăşat în fiecare an taurinele reformate ca şi tineretul care nu corespunde producţiei de lapte. Ingrăşarea se face în raport cu anotimpul. Numai în 1957 colectiviştii din Biharia au livrat statului animale îngrăşate în greutate de 8.272 kg., iar în acest an vor depăşi cu mult cifra de mai sus.

Cercetînd planul de producţie pe anul 1958 am putut vedea că din totalul de venituri planificat 1.055.880 lei creşterea animalelor va trebui să aducă 500.000 lei. In ceea ce priveşte planul de dezvoltare pe următorii trei ani, colectiviştii îşi propun să aibă în 1960 o încărcătură la suta de hectare după cum urmează: 24 bovine, din care 13 vaci lapte, 44 porci, din care 12 scroafe, 135 oi, 400 păsări, 30.000 kg. carne. Şi nimeni nu se îndoieşte că aceste obiective sînt perfect realizabile.

La plecare, preşedintele Szabó Carol a devenit deodată vesel. Mi-a spus chiar zîmbind că sînt toate motivele să se creadă că aceste cifre vor fi depăşite. Poate vă întrebaţi de unde izvorîse această bruscă veselie a preşedintelui. Aş putea spune că nu din... senin. In momentul cînd ne despărţeam începuse o ploaie deasă, măruntă, din cele statornice, care dau atîta bucurie agriculturii.

CĂRTI NOI

- M. NISTOR: Sfaturi pentru cultura legumelor — 288 pag. — 5,50 lei — E.A.S.S.
- A. NEGRILĂ: Sfaturi pentru cultura pomilor — 264 pag. — 5,50 lei — E.A.S.S.
- ŞTEFAN GHEORGHIU: Cumpăna inimii — schiţe şi nuvele — 332 pag. — 6,50 lei — E.S.P.L.A.
- CAZABAN AL.: Văzute şi auzite — nuvele şi schiţe — 336 pag. — 8 lei — E.S.P.L.A.
- CIŞEK O. W.: Tătăroaica — nuvelă — 88 pag. — 2 lei
- NOVICOV M.: Povestiri despre Doftana — 144 pag. — 3,75 lei
- LEU C.: Vîrsta de aur — roman — 448 pag. — 9 lei — E.S.P.L.A.
- LATIS V.: Patria pierdută — roman — Colecţia „Cutezătorii" — 340 pag. — 6,50 lei — Ed. Tineretului.

SPORTUL TUTUROR VÎRSTELOR

Foto-reporterul era gata să prindă pe peliculă imaginea tinerilor în jurul tablei de şah. Bătrînelul pe care-l vedeţi în fotografie, a apărut din senin, dîndu-şi părerea asupra unei mişcări a „calului". De unde se vede că la căminul cultural din Ciulniţa, raionul Topoloveni, şahul este un sport al tuturor vîrstelor.

Mai mult sprijin elevilor practicanţi din S. M. T.-uri

In acest an, şcoala profesională de mecanici agricoli din Huşi a trimis în S.M.T.-urile Bogdăneşti, Gura Idrici, Negreşti şi Vlădeni din regiunea Iaşi, 76 de elevi anul III, pentru efectuarea practicii de producţie, premergătoare examenului de absolvire. Elevii au fost însoţiţi de cîte un delegat al şcolii care, de comun acord cu conducerea staţiunii respective, a stabilit condiţiile de practică şi repartizare a elevilor la brigăzi sau la ateliere.

De la bun început trebuie arătat că majoritatea elevilor practicanţi au obţinut rezultate satisfăcătoare în procesul de producţie, contribuind la realizarea planului S.M.T.-ului respectiv. Astfel, elevii Chiroşca Pavel, Năstase Eugen, Butuc Mihai, Pandele Vasile şi alţii, au reuşit să realizeze şi chiar să depăşească planul de producţie ce le revenea pentru campania de primăvară. Aceste rezultate frumoase se datoresc îndeosebi faptului că atît conducerea staţiunii respective, cît şi şefii de brigadă, au îndrumat şi sprijinit temeinic pe viitorii mecanizatori ai unităţilor noastre agricole de stat.

Rezultate îmbucurătoare în efectuarea practicii au fost obţinute îndeosebi la S.M.T. Vlădeni, unde mecanicul şef, tov. Curlicov Teofil, i-a primit cu multă încredere pe elevi, străduindu-se să-i ajute şi să-i îndrume în muncă. Aceştia dînd dovadă de sirguinţă şi disciplină, au învăţat multe lucruri practice, folositoare muncii lor de zi cu zi. De asemenea, şeful de brigadă Sîncu Mihai a căutat în permanenţă să-i îndrume şi să-i ajute efectiv la îngrijirea maşinilor pe elevii practicanţi repartizaţi în brigada sa.

Trebuie însă subliniat că dacă conducerile unor staţiuni i-au primit aşa cum se cuvine pe elevi, nu se poate trece cu vederea atitudinea altor tovarăşi care au dovedit dezinteres şi neîncredere faţă de noile cadre de mecanizatori, avînd faţă de ei o comportare ca nu le face de loc cinste. Astfel, şeful de atelier Galan, de la S.M.T. Bogdăneşti, a folosit elevii în operaţii de rînduri la... încărcatul nisipului şi pietrişului tocmai în perioada cînd aceştia puteau ajuta la terminarea reparaţiilor maşinilor ce vor lucra în campania de vară. La acelaşi S.M.T. şeful brigăzii I, Vieru Victor, venind în stare de ebrietate la brigadă, i-a bătut pe elevii practicanţi Chebae şi Buraga. Şeful de brigadă, tov. Braşov, i-a bruscat deseori pe elevii care lucrează în brigada sa pentru că aceştia nu voiau să aducă apă necesară alimentării tractoarelor într-o coajă de ou, aşa cum pretindea el, sub motiv că: „meseria aşa se învaţă".

Lipsă de încredere în posibilităţile elevilor a dovedit şi şeful de atelier Molan Luca de la S.M.T. Negreşti, deşi atunci cînd un grup de practicanţi au montat singuri o cutie de viteză la un tractor, a rămas surprins de cunoştinţele lor. Mai trebuie subliniat ca atitudinea tov. Gheorghe Ionescu de la acest S.M.T. nu s-a îngrijit de plata integrală a drepturilor băneşti cuvenite elevilor, aceştia nu au fost plătiţi cu 12 lei zilnic (aşa cum prevăd instrucţiunile) ci numai cu 10,40 lei pe zi.

Se impune ca Serviciul regional S.M.T.-Iaşi să analizeze temeinic cele arătate mai sus şi să ceară conducerilor S.M.T.-urilor să acorde pe viitor atenţia cuvenită tinerilor elevi practicanţi care vin în staţiuni să-şi desăvîrşească pregătirea profesională. Şi mai ales să ia atitudine faţă de comportarea nedemnă a şefilor de brigadă Vieru Victor şi Braşov Ion.

Este în interesul S.M.T.-urilor, ca viitorii lor mecanizatori să fie bine instruiţi pentru a putea face faţă cu succes sarcinilor ce le revin.

Ing. N. I. LONGHINESCU
director adjunct la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Huşi, regiunea Iaşi

NOTA

Se caută un stăpîn

— Păi să vedeţi, prin arondare, şantierul de la gospodăria agricolă de stat „Dr. P. Alexandrov" din raionul Măcin, a trecut de fapt asupra T.R.C.L.-Constanţa. Dar cum acest şantier este mai aproape de Galaţi, s-a stabilit să treacă de drept T.R.C.L.-ului Galaţi. Şi atunci materialele şi utilajele de pe şantierul acestei gospodării de stat care erau ale noastre, adică ale Intreprinderii 168 Utilaje şi Transporturi Bucureşti, au devenit proprietatea T.R.C.L.-Constanţa, care la rîndul său trebuie să le predea T.R.C.L.-ului Galaţi. Cred că aţi înţeles?

— Nu. N-am înţeles nimic, — i-am răspuns tov. Iurascu, şeful exploatării de la Intreprinderea Utilaje şi Transporturi 168 din Bucureşti, cu care am stat de vorbă.

Discuţia se încîrtea de fapt în jurul unui necăjit de tractor. Un K.D.-35 cu numărul de fabricaţie 578, care, împreună cu o macara a fost părăsit de Intreprinderea 168 pe şantierul de la gospodăria agricolă de stat „Dr. P. Alexandrov".

De trei luni de zile tractorul şi macaraua stau în ploaie şi rugină, în timp ce Intreprinderea 168, T.R.C.L.-Constanţa şi T.R.C.L.-Galaţi schimbă între ele energice adrese pentru a stabili cui aparţin tractorul şi macaraua.

Ar fi bine dacă cele trei întreprinderi ar reuşi să stabilească definitiv cine trebuie să ridice tractorul şi macaraua. Nu de alta, dar pînă s-or fixa asupra proprietarului, aceste bunuri vor deveni fier vechi şi întreprinderile o să pretindă atunci să le ridice D.C.A.-ul.

I. GHEORGHIU

E bine să ştim

CUM PUTEM OBŢINE PIEI DE CALITATE

Materia primă pentru industria pielăriei o constituie pielea dobîndită de la animale în urma sacrificării lor. De aceea, pentru a obţine piei de calitate superioară, o grijă deosebită trebuie să acordăm îngrijirii şi hrănirii animalelor.

Astfel, dacă animalul este hrănit din abundenţă cu substanţe hrănitoare, pielea se face mai compactă, îşi capătă grosimea normală şi devine elastică.

Pentru a stimula pe crescătorii de animale să producă piei de calitate de la animalele lor, s-au luat măsuri pentru a se stabili preţuri diferenţiate pentru vitele mari şi mînzaţi, în funcţie de regimul de hrănire la care au fost supuse animalele.

In scopul obţinerii de piei de calitate, pe lîngă hrănirea raţională a animalelor, producătorii agricoli trebuie să cunoască şi unele defecte ce se produc pe pielea animalelor în timpul vieţii lor şi modul cum se pot evita aceste defecte. O influenţă hotărîtoare asupra calităţii pieilor o prezintă şi condiţiile de întreţinere ale animalelor. Bunăoară, atunci cînd vitele sînt ţinute în localuri înguste şi neizolate una de alta, ele îşi produc adeseori vătămări una alteia cu coarnele, dinţii, provocînd astfel defecte pe piei (împunsături, zgîrieturi etc.).

In cazul cînd animalele sînt ţinute în grajduri murdare, la acestea se observă un început de distrugere a pielei, iar pe locul unde s-a aşezat balega, se formează răni cu cruste, defecte ce se pot identifica cu uşurinţă pe pieile finite (tăbăcite).

De asemenea, se mai pot produce vătămări asupra pieilor, prin aplicarea mărcilor de proprietate, făcute cu fierul roşu pe crupa animalului.

Ca urmare a folosirii acestui procedeu, se strică în medie cîte 0,50—1 kg. talpă crupon de fiecare animal, ceea ce reprezintă o pierdere mare de materie primă şi de bani.

Mult mai practic şi în folosul producătorilor este metoda de individualizare a bovinelor prin aplicarea unor mărci — crotalii — legate de urechile vitei. Pentru a înlătura pe viitor posibilitatea de deteriorare a pieilor prin sîrme este indicat ca vitele să fie ţinute pe păşuni neîngrădite cu sîrmă ghimpată sau îngrădite cu sîrmă rotundă galvanizată care nu vatămă epiderma pielii.

Mari pagube produce industriei pielăriei, insecta hypoderma bovis (taun sau streche), care ciuruieşte pielea bovinelor în lungul şirei spinării. Mai mult încă, vitele atacate de această insectă suferă de perturbări de digestie, îşi reduc producţia şi slăbesc.

Pentru a preveni aceste pierderi însemnate în producţia bovinelor, este bine să se ia măsuri de prevenire şi tratare a vitelor bolnave şi mai ales de stîrpire a insectelor.

Stîrpirea taunilor se face pe cale mecanică şi pe cale chimică. Metoda mecanică constă în următoarele: se pipăie cu degetul locul larvei şi cu ajutorul unui ac se împunge locul unde se află larva, omorînd-o, iar corpul ei se extrage cu un ac prevăzut cu cîrlig. In ceeace priveşte metoda chimică, procedeul este următorul: se ung cu diverse chimicale locurile atacate de hypoderma bovis.

In afara celor de mai sus, vitele trebuie ferite de păduchi şi scabie, care de asemenea provoacă pagube mari. Cu cît crescătorul de animale are grijă de vită, cu atît aceasta îl răsplăteşte prin randamentul ridicat de muncă şi cantităţile sporite de lapte, carne şi piele pe care i le dă.

Dr. KAPPEL FRANCISC

LA ORA DE PRACTICĂ

Elevii şcolii de maiştri viticoli din Odobeşti fac orele de practică la staţiunea experimentală viticolă din localitate.

In fotografie: Victor Agache, Carol Iacobuţ, Ion Simion şi Maria Broască din anul I executînd măsurători biometrice la struguri şi frunze.

Instruirea cadrelor sindicale

In scopul îmbogăţirii cunoştinţelor politice, culturale şi profesionale ale tovarăşilor care fac parte din comitetele de întreprinderi şi instituţii, prezidiul comitetului sindical regional Suceava al muncitorilor din agricultură şi silvicultură a organizat de curînd, cursuri de instruire a preşedinţilor, secretarilor şi responsabililor comisiilor culturale. Astfel, la centrul şcolar silvic C. Lung au fost instruiţi activişti sindicali din sectorul silvic, iar la centrul şcolar de mecanici agricoli Botoşani, activiştii sindicali din comitetele de întreprinderi şi instituţii din sectorul agricol.

Cei 78 de activişti sindicali care au participat la instruire au discutat în special asupra problemelor legate de organizarea şi conducerea întrecerii socialiste, asupra respectării hotărîrilor Consiliului de Miniştri şi C.C.S. referitoare la ajutoarele materiale în caz de boală sau accident, probleme legate de legislaţie şi jurisdicţia muncii, etc.

In mod deosebit s-a discutat problema întrecerii socialiste pe întreg ciclul de producţie în agricultură.

HRIŞCANU OLGA şi TARNICERU ION I
corespondenţi

Informaţii

Anul acesta, între 16—19 octombrie, va avea loc la Bucureşti cea de a II-a Conferinţă Sindicală Mondială a muncitorilor agricoli şi forestieri. La Conferinţă, printre altele, se va discuta raportul asupra activităţii Uniunii pentru întărirea unităţii oamenilor muncii în lupta pentru îmbunătăţirea salariilor şi a asigurărilor sociale, pentru drepturi sindicale şi pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă la sate, pentru dezarmare şi pace în lumea întreagă. In vederea întîmpinării Conferinţei, C.C. al Sindicatului Muncitorilor din agricultură şi silvicultură ai R. P. Romîne a întocmit un plan de măsuri.

★

Pentru a veni în sprijinul muncilor de recoltare, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei a luat măsuri pentru aprovizionarea depozitelor sale cu carburanţi şi lubrifianţi. In prezent, aceste depozite au plină întreaga cantitate de depozitare asigurînd o rezervă de combustibil necesar pentru o perioadă de 15 zile.

★

In cursul săptămînii trecute sute de studenţi ai institutelor de învăţămînt superior din Cluj, au plecat spre gospodăriile agricole de stat din regiune, pentru a sprijini lucrările agricole din campania de vară. In gospodăriile agricole de stat de la Cuci, Bistriţa, Luduş etc., vor lucra în vara aceasta aproape 2.200 de studenţi.

★

In regiunea Craiova se desfăşoară o vie activitate cultural-artistică pentru sprijinirea muncilor din campania de vară. Astfel, brigăzile artistice de agitaţie ale căminelor culturale pregătesc spectacole care le vor da la ariile de treier, iar numeroase cămine culturale au şi prezentat în faţa ţăranilor muncitori programe artistice legate de muncile de recoltare.

★

De la începutul anului şi pînă zilele trecute, industria constructoare de maşini a fabricat pentru actuala campanie de recoltare un mare număr de combine de recoltat cereale, cu care au fost înzestrate gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-urile. In acelaşi timp unităţile agricole au fost aprovizionate şi cu majoritatea pieselor de schimb necesare reparării parcului de maşini în perioada muncilor de vară.

★

In întreaga ţară, îndeosebi după consfătuirea de la Constanţa, a crescut numărul întovărăşirilor agricole care şi-au constituit fond de bază. In prezent mai mult de jumătate din numărul întovărăşirilor agricole zootehnice existente şi-au alcătuit fonduri de bază. In regiunea Bucureşti, peste 1.400 de întovărăşiri au fondul de bază.

★

Gospodăriile agricole de stat din Trustul pentru Aprovizionarea Capitalei, şi cele din regiunile Galaţi, Constanţa şi Bucureşti au îndeplinit cu 10 zile mai devreme planul semestrial la livrările de lapte, iar cele din regiunile Piteşti, Suceava şi Autonomă Maghiară, au realizat înainte de termen planul livrărilor de carne.

★

In toate gospodăriile agricole de stat continuă lucrările de întreţinere a culturilor prăşitoare. Gospodăriile agricole de stat din regiunile Constanţa, Craiova, Oradea, Baia Mare, Piteşti şi Hunedoara, au prăşit cu mijloace mecanizate întreaga suprafaţă cultivată cu porumb. Faţă de prăşitul manual, prăşitul mecanic a adus pînă acum gospodăriilor agricole de stat economii în valoare de aproape 70.000.000 lei.

EDITURA AGRO-SILVICĂ DE STAT IN SPRIJINUL ŞTIINŢEI ŞI PRODUCŢIEI AGRICOLE

Ce va publica E.A.S.S. în 1959 (II)

In planul tematic pe anul 1959 al Editurii Agro-Silvice de Stat, literatura de zootehnie şi medicină veterinară ocupă un loc destul de însemnat. Sînt prevăzute să apară lucrări care să se adreseze cititorilor cu pregătire profesională diferită şi din cele mai variate ramuri ale creşterii animalelor, cărţi care să-i ajute efectiv în dezvoltarea şeptelului, în creşterea producţiei animale, în sporirea productivităţii muncii şi în reducerea preţului de cost al produselor-marfă.

Astfel pentru documentarea şi îmbogăţirea cunoştinţelor teoretice ale specialiştilor se vor publica tratate şi monografii ca de pildă: „Zootehnie generală" vol. II în care prof. Al. Furtunescu, va trata despre producerea, creşterea şi ameliorarea animalelor. „Creşterea oilor" de prof. T. Nica şi colectiv, o lucrare care va cuprinde toate problemele legate de reproducţia, alimentaţia, creşterea, îngrijirea şi îmbunătăţirea oilor, „Piscicultura" de prof. Pojoga, „Indrumător practic despre creşterea porcilor" de dr. D. Rusu, precum şi „Avicultura" vol. II, elaborat de prof. Ştefănescu şi colectiv.

In problema creşterii bovinelor vor apare 2 lucrări cu caracter monografic „Bivolul din Ardeal" şi „Creşterea tineretului taurin".

Tot în anul viitor va apare lucrarea de nivel superior „Alimentaţia animalelor domestice" de prof. dr. Bîia şi prof. N. Roşu, acoperind un gol tematic şi o necesitate reclamată de multă vreme de specialiştii din sectorul producţiei animale.

Se va edita de asemenea „Manualul inginerului zootehnist", elaborat de un numeros colectiv de oameni de ştiinţă, cercetători şi specialişti. Această lucrare amplă, va avea un pronunţat caracter practic, fără expuneri de teorii şi fără a constitui un rezumat didactic al disciplinelor predate în facultate; va fi o carte de mare utilitate pentru specialiştii din domeniul zootehniei şi medicinei veterinare.

Ca material de îndrumare privind problemele de zooeconomie şi organizare I.A.S., va apare „Organizarea fermelor de creştere a animalelor", o documentată lucrare despre felul cum trebuie organizată creşterea animalelor în marile unităţi socialiste.

Pentru a veni în ajutorul zootehniştilor şi medicilor veterinari, cu soluţii practice de rezolvare a problemelor legate de combaterea sterilităţii, mărirea producţiei de lînă, întreruperea ciclului ovarien etc., se va publica o lucrare a prof. Al. Panu despre „Aplicarea în zootehnie a hormonilor gonadotropi".

Literatura de medicină veterinară se va îmbogăţi în 1959, cu o nouă lucrare de înalt nivel ştiinţific a prof. dr. V. Gheţie şi colectiv: „Anatomia aparatului circulator şi a sistemului nervos periferic la animalele domestice", volum în care se va trata despre cord, aparatul arterial, aparatul venos şi aparatul limfatic, precum şi despre nervii cranieni şi rachidieni.

Se va publica şi vol. I din tratatul de „Patologie şi clinică chirurgicală a animalelor domestice de prof. Dr. O. Vlăduţiu Acest prim volum va cuprinde: semiologia chirurgicală, riscurile operatorii, bolile chirurgicale ale ţesuturilor, schiopăturile etc.

Problemele legate de patologia gestaţiei, fătarii, perioadei de puerperium, noilor născuţi, a glandei mamare, chirurgia obstetricală şi despre sterilitatea la animale vor fi înmănunchiate în „Reproducţia animalelor domestice" vol. II elaborat de conf. dr. P. Popescu, dr. A. Vinţan, prof. dr. N. Giuhovschi şi conf. dr. N. Lunca.

Totodată se va reedita „Controlul igienic al laptelui şi derivatelor sale" de acad. prof. dr. Radu Vlădescu şi se va publica în traducere o interesantă lucrare sovietică „Bazele tehnicei terapeutice în medicina veterinară".

Urmărind a se lega cît mai strîns activitatea ştiinţifică de nevoile practicii se vor publica în cadrul colecţiei „Ştiinţa în sprijinul producţiei"; „Recomandările Institutului de cercetări zootehnice (ICZ) în creşterea animalelor" şi „Recomandările Institutului de Patologie şi Igienă animală (I.P.I.A.) în combaterea şi prevenirea bolilor la animalele domestice".

Editura Agro-Silvică de Stat va publica o documentată lucrare care se adresează specialiştilor despre „Mecanizarea complexă a fermelor zootehnice" de prof. A. Bocancea, şi o carte de circulaţie mai largă legată de „Mica mecanizare".

Pentru a veni în ajutorul crescătorilor de animale cu sfaturi practice şi îndrumările necesare măririi şeptelului şi obţinerii unor animale sănătoase cu producţii mai mari, se vor publica de asemenea numeroase broşuri, ca de pildă: „Aplicarea selecţiei la animalele domestice", „Sacrificarea raţională a animalelor domestice măreşte veniturile gospodăriei", „Creşterea raţelor şi gîştelor în zona bălţilor", „Sfaturi pentru creşterea porcilor", „Ingrijirea albinelor", „Refacerea şi îmbunătăţirea păşunilor şi fîneţelor", „Sfaturi pentru apărarea sănătăţii animalelor domestice" şi altele.

Totodată se vor publica unele lucrări pentru popularizarea rezultatelor deosebite în creşterea animalelor obţinute de unele G.A.S.-uri (de ex. G.A.S. Grabăţ), G.A.C.-uri şi întovărăşiri zootehnice.

Lista lucrărilor de medicină veterinară şi de zootehnie pe care le vom publica în anul viitor nu se epuizează prin titlurile prezentate mai sus. Ele însă arată obiectivele către care şi-a îndreptat atenţia Editura Agro-Silvică de Stat la întocmirea planului editorial, astfel încît lucrările pe care le va scoate de sub tipar în anul viitor să contribuie într-o măsură tot mai sporită la înarmarea muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor, cu cele mai noi realizări ale ştiinţei şi practicii agricole, care să-i ajute efectiv în creşterea producţiei şi productivităţii muncii, pentru dezvoltarea şi consolidarea sectorului socialist al agriculturii noastre.

Dr. I. SEVEREANU

Porumbul o cultură valoroasă

Printre numeroasele probleme importante ale agriculturii se numără și problema culturii cerealelor, subliniată atît de documentele Congresului al doilea al partidului nostru, cît și de consfătuirea de la Constanța. In rezolvarea acestei probleme, raioanele Jimbolia și Sînnicolau Mare, raioane cu agricultura complet cooperativizată oferă exemple grăitoare. Aceasta cu atît mai mult cu cît, media producției obținute la ha. în ultimii 3 ani este superioară recoltelor medii pe țară, prevăzute pentru anul 1960. Agricultura socialistă, pe suprafețe mari, cu mijloace mecanizate și după metode superioare, și-a spus cu hotărîre cuvîntul în cele două raioane. De exemplu, în anul 1955, în timp ce gospodăriile colective din raionul Jimbolia au obținut în medie 2.150 kg. de grîu la ha. și 2.317 kg. porumb boabe la ha., țăranii muncitori cu gospodării individuale au obținut numai 1.420 kg. grîu și 2.050 kg. porumb boabe la ha. Producții asemănătoare au fost dobîndite și în raionul Sînnicolau Mare in 1955 și în anii următori 1956 și 1957.

Comparînd rezultatele obținute de gospodăriile colective din cele două raioane în anul 1957, constatăm că raionul Jimbolia a înregistrat în general producții mai mari la hectar. Dar nu numai atît. Gospodăriile colective din raionul Jimbolia au cultivat suprafețe mai întinse cu cereale, procentul acestor culturi ocupînd 62 la sută din suprafața arabilă. Cu toate acestea trebuie spus că nici în Jimbolia porumbul n-a ocupat suprafețe la care-i dă dreptul importanța pe care o are deși producțiile la ha. au fost foarte mari. Astfel, în anul 1957 în raionul Jimbolia porumbul a ocupat doar 31.6 la sută din suprafața cultivată cu cereale sau 20 la sută din suprafața arabilă, iar în raionul Sînnicolau Mare 31,9 la sută din suprafața cultivată cu cereale sau 19,7 la sută din suprafața arabilă a gospodăriilor colective. După cum se vede amîndouă raioanele au cam aceeași structură, caracterizată printr-o răspîndire necorespunzătoare a cerealelor și în special a porumbului. In anul 1958, după consfătuirea de la Constanța această structură a suferit modificări și într-un raion și în celălalt Astfel, în raionul Jimbolia cerealele ocupă 72,4 la sută (grîu 33,8 iar porumb 28,1 la sută) din totalul suprafeței arabile, iar în raionul Sînnicolau Mare 71,6 la sută (grîu 32 la sută, porumb 29 la sută). Se observă deci o orientare spre cultura cerealelor, in special a porumbului. Aceasta a permis unităților cooperatiste din cele 2 raioane să prevadă în planurile de producție îngrășarea unui mare număr de porci.

Producțiile mari de cereale obținute în fiecare din cele două raioane au condiționat și contractarea unor mari cantități de cereale cu statul. Numai în anul 1957, gospodăriile colective din raionul Jimbolia au livrat statului peste 7.341 tone cereale, iar cele din raionul Sînnicolau Mare 6.575 tone. Procentul acestei cantități reprezintă însă doar 19.7 la sută și respectiv 20,3 la sută din cantitatea de cereale obținută. Exemplul gospodăriei colective din Bulgăruș care a dat 25,4 la sută cereale-marfă din producția ei totală, ne arată că sînt posibilități reale ca procentul de cereale livrate statului să crească. Gospodăria colectivă din Grabăț, a livrat statului in anul 1957 pentru fiecare 100 de ha., 36,8 tone cereale.

Mai există încă obiceiul în ambele raioane, să se repartizeze la zilemuncă cantități de cereale mai mari decît necesarul colectiviștilor, obligîndu-i pe aceștia să vîndă pe piață cerealele de prisos; lucrul acesta s-ar putea face în mod organizat de către gospodăriile colective. De această părere sînt înșiși colectiviștii

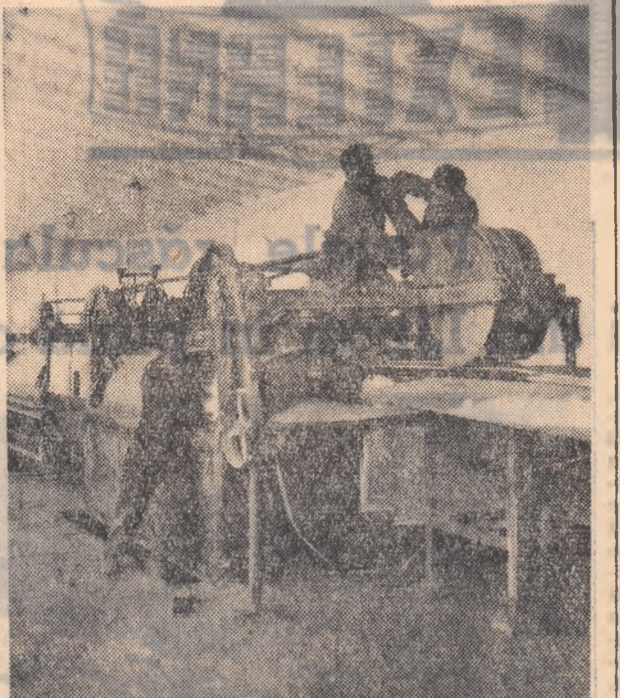
Dezvoltarea culturii cerealelor în special a porumbului, a permis, după cum am arătat, sporirea numărului de animale puse la îngrășat. Mărind suprafața cultivată cu porumb de la 20 la sută la 28,1 la sută, în raionul Jimbolia și de la 19.7 la sută la 29 la sută în raionul Sînnicolau Mare se creează posibilitatea ca încă în anul acesta să se producă cel puțin 5—6.000 tone de porumb în plus. Cu acest porumb se vor putea îngrășa cîte 12.000 de porci în fiecare raion, ceea ce înseamnă un venit de cîte 13—15 milioane lei pentru producătorii din fiecare raion.

Calea obținerii de producții mari de porumb este desigur în primul rînd calea agriculturii intensive. De aceea, e bine să fie larg popularizată experiența gospodăriilor colective din Lenauheim, Checea, Grabăț, Jimbolia, Uihei, Pesac, Variaș, care au folosit sămînța de porumb dublu hibrid și au aplicat întreg complexul de măsuri agrotehnice, ceea ce le va permite să obțină și în acest an producții mari de porumb.

Este limpede că dezvoltarea culturii cerealelor pe seama extinderii culturii porumbului și a măririi producției la hectar, contribuie în mare măsură la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din cele două raioane. De aceea, îi sfătuim pe colectiviști să meargă cu hotărîre pe drumul sporirii suprafețelor și a măririi producției la hectar — lucru care se hotărăște în bună măsură acum prin prașilele repetate, îngrășare suplimentară, polenizare suplimentară, ceva mai tîrziu. Porumb înseamnă carne, și lapte, și ouă, iar pentru colectiviști înseamnă venituri mari.

D. CIȚU
economist

TOPITORIE COMUNALA DE CÎNEPA

In comuna Sîntandrei, regiunea Timișoara, funcționează o topitorie de cînepă. Mecanicii Marinescu Ștefan și Tutuianu Jean au hotărît să perfecționeze turbina pentru melițat cînepa, astfel încît să fie eliminat cu totul praful.

Iată-i în fotografie pe cei doi mecanici lucrînd la raționalizarea lor, ajutați de alți cîțiva muncitori.

Merg să lucrez *în gospodăria colectivă* unde am făcut practică

Au trecut 5 ani de studii și iată-ne puși să ne alegem locul de muncă. Unii dintre colegii mei au ezitări. Și le înfrîng cu greu. Eu, în schimb, n-am nici o ezitare. Locul de muncă mi l-am ales de mult. Voi merge să lucrez într-o gospodărie colectivă din raionul Bujoru, regiunea Galați. Acolo am făcut practica agricolă în ultimul an de studii. Mărturisesc că n-a fost deloc ușor. Cînd am ajuns în sat, gospodăria colectivă abia lua ființă. Avea 50 de înscriși cu 150 de ha de teren. Cînd am plecat pentru a-mi susține examenul de stat, gospodăria număra 800 de familii și 2.400 de ha. Munca fusese organizată temeinic și gospodăria colectivă se număra deja printre fruntașe. Intr-un raion complet colectivizat, cum e raionul Bujor, nu-i deloc ușor să fii gospodărie fruntașă. Colectiviștii spun că i-am ajutat și eu să obțină rezultate bune. Poate că au dreptate. M-au condus la gară și m-au rugat ca după examen să mă întorc în gospodăria lor. Le-am promis și iată că mă țin de cuvînt. La cererea mea, am fost repartizat să lucrez acolo. De pe malul Begăi merg să lucrez tocmai pe malul Prutului și nu-mi pare rău de hotărîrea luată. Ii voi vedea mai rar pe ai mei — poate numai în concedii — însă acest lucru n-o să fie o piedică pentru a munci sîrguincios.

N-aș vrea să închei aceste puține rînduri fără a mulțumi profesorilor și asistenților care, timp de cinci ani, ne-au înconjurat cu dragoste dîndu-ne odată cu cunoștințele necesare și impulsul de a munci în primele rînduri ale celor care susțin astăzi cu succes lupta pentru o recoltă bogată.

Sînt sigur că membrii gospodăriei care mă cheamă în mijlocul lor mă vor sprijini ca și atunci cînd eram student în practică și, muncind împreună, vom obține rezultate de care să nu ne fie rușine.

MOLDOVAN PETRU
absolvent al Institutului agronomic Timișoara, facultatea agrotehnică

CHIBZUIALA ȘI PRICEPERE

● *3000 litri de lapte pe cap de vacă.*
● **Ingrașă porcii pînă la 110—120 kg.**

Problema creșterii animalelor îi preocupă serios pe colectiviștii din Apahida, raionul Cluj. Acest lucru se poate vedea din grija pe care au avut-o încă de la început pentru ridicarea construcțiilor necesare: grajd pentru 40 de vaci, maternitate pentru 25 de scroafe, saivan pentru 500 de oi etc.

Ca orice buni gospodari, cu tradiție în creșterea animalelor, colectiviștii din Apahida au dat atenție asigurării bazei furajere, formată din mari cantități de fînuri de leguminoase, concentrate, furaje verzi. Din cultură au fost excluse furajele cu producții mici la hectar și valoare nutritivă scăzută.

S-ar părea că avînd construcțiile necesare și baza furajeră asigurată, problema creșterii animalelor este ceva simplu. Colectiviștii din Apahida nu sînt însă de această părere. Pornind de la efectivul de bază au trecut la selecția animalelor, cu scopul de a avea în gospodărie animale care să dea producții cît mai mari. Strădania lor a dat rezultate foarte bune. Despre acest lucru ne vorbesc producțiile: 2.700 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, cu 3,8-4 procente de grăsime, 8 purcei la o fătare (scroafele sînt de rasă Bazna), 51 de litri de lapte și 2,2 kg. de lînă pe cap de oaie.

★

Cum de s-au obținut astfel de producții? Prin partea locului circulă o zicală: „Animalul bine întreținut și îngrijit dă cît vrei". Plină de înțelepciune, zicala conține chiar secretul succeselor colectiviștilor. Astfel, dispunînd de însemnate și variate cantități de furaje. **animalele au primit totdeauna rații corespunzătoare** scopului. Rația zilnică a vacilor a fost alcătuită din fînuri de leguminoase, concentrate, borhot amestecat cu grosiere tocate, echivalînd cu 10,5 unități nutritive.

Vara vacile sînt hrănite cu cantități mari de furaje verzi: dimineața și seara primesc cîte 30-40 kg. de nutreț verde pălit, iar în timpul zilei pășunează.

Trebuie arătat că rațiile vacilor de lapte n-au fost întocmite mecanic, ci în raport cu producția, greutatea corporală și starea de întreținere a animalului. Hrana a fost administrată la ore fixe, după un program de grajd.

In acest an, colectiviștii s-au gîndit că îngrijind mai bine animalele pot obține 3.000 litri lapte. Acest lucru este posibil, mai ales dacă ne gîndim că din cei 32.000 de litri de lapte planificați pentru tot anul, pînă la 5 iunie fuseseră obținuți deja 21.000 de litri.

★

Anul trecut din sectorul creșterii porcilor nu s-au obținut venituri prea mari. Iată de ce: din cei 166 de purcei, doar 30 au fost puși la îngrășat, în timp ce restul au fost vînduți imediat după înțărcare. Rezultatul: 30 de porci îngrășați au adus un venit de 35.000 lei, iar 136 de purcei doar 25.000 lei. In acest an, colectiviștii vor să repare greșeala. Din cei 94 purcei obținuți la fătările din primăvară au fost puși la îngrășat 50.

O problemă care i-a preocupat pe colectiviști a fost că la un consum minim de furaje să obțină sporuri mari de greutate. Pînă acum au realizat acest lucru în măsură destul de mare. Porcii puși la îngrășat sînt scoși la pășune, rația completîndu-se cu 2,9 kg. concentrate (urueli de porumb, de orz, tărîțe, mazăre, săruri minerale) ceea ce echivalează cu 3,3 unități nutritive și 320 gr. albumină digestibilă. **Sporul zilnic realizat a fost între 500-550 gr.** Către sfîrșitul perioadei de îngrășare (colectiviștii îngrașă porcii pînă la 100-120 de kg. deoarece această greutate se obține cu economii de furaje), cantitatea de concentrate crește la 4-4,5 kg.

— Dacă anul acesta vom reuși să aplicăm toate prevederile planurilor noastre — spunea brigadierul Roba Dumitru, — atunci sectorul zootehnic va aduce un venit bănesc nu de 150.000 lei cît a fost anul trecut, ci de aproape 350.000 de lei.

Ing. FL. PLOPEANU

Copiii trăiesc mai bine, părinții cîștigă mai mult, iar gospodăria nu duce lipsa brațelor de muncă

In mîna Floarei Adagiu secera șuieră, tăind spice. Ea și Panaită Maria sînt, după cum spun colectiviștii, cele mai vrednice. Floarea are 19 ani, Maria e cu vreo 6 ani mai în vîrstă. Le-am văzut secerînd și m-a uimit hărnicia lor, veselia care nu le părăsește o clipă.

Seara le-am întîlnit pe amîndouă la gospodărie. Floarea își lua fetița — un boț de om — de la creșă, iar Maria venise după copii la grădiniță. Am aflat de la ele că gospodăria a înființat creșă pentru cei 16 copii mici, și o grădiniță sezonieră pentru copiii mai mari. Copiii primesc la creșă și grădiniță cîte 3 mese pe zi. Dimineața și seara mănîncă acasă. Gospodăria colectivă alocă pentru cele 3 mese 10 lei de copil pe zi. Zece lei! Nu-i așa că nu vi se pare mult? Nici mie nu mi s-a părut mult înainte de a afla că ouăle, laptele, untul, păsările pe care le dă gospodăria sînt socotite la prețuri de 2—3 ori mai mici decît prețurile pieții.

Floarea Adagiu și Maria Panaită m-au rugat să scriu despre creșa și grădinița de copii a gospodăriei lor.

Nu m-am grăbit să fiu de acord cu propunerea lor. La drept vorbind nu mi se părea ceva prea deosebit. Doar sînt sute de gospodării colective care au creșe și grădinițe. Cele 2 colectiviste, văzîndu-mi ezitarea, m-au convins repede că n-am dreptate. Intr-adevăr nu-i puțin lucru pentru Floarea Adagiu să poată lucra alături de soțul ei — aproape la fel de tînăr ca și dînsa — dublînd astfel cîștigul familiei.

In timp ce lucrează, fetița are o îngrijire mai bună decît i-ar fi putut asigura ea stînd toată ziua cu dînsa în brațe.

Despre creșă și grădiniță mi-a vorbit, puțin mai tîrziu și președintele gospodăriei (gospodăria se numește „Jean Dobrescu" și e în raionul Caracal).

— Dacă nu le-am avea nu știu zău dacă am fi gospodărie fruntașă pe raion. Ar fi lipsit zilnic de la lucru 50 de femei. Și acum, cînd lucrările se îngrămădesc, 50 de brațe de muncă fac adevărate minuni. Uite de ce odată cu magaziile, grajdurile, clădirea sediului, noi am construit, deși eram gospodărie mică, și local pentru grădiniță și creșă. Unii președinți rîdeau atunci de noi. Acum ne felicită și sînt hotărîți să facă la fel.

I. CRISTACHE

APROVIZIONAREA POPULAȚIEI — O SARCINĂ DE MARE IMPORTANȚĂ

Pe un drum bun

Am fost de curînd prin Constanța. Ca de obicei, mînat mai mult de curiozitatea de cetățean decît de vreo obligație profesională, am trecut și prin piață. Aci, în locul vechei tarabe pe care „Gostatul" își valorifica altădată produsele legumicole, am găsit un stand nou, încăpător, unde puteai găsi toate legumele de sezon: mazăre, cartofi (noi bineînțeles) varză timpurie, ardei, morcovi etc. In fața, lume multă la cele trei cîntare, la care, îmbrăcați în halate albastre, curate, serveau în modul cel mai civilizat Gheorghe Bucholteanu, Constantin Diaconu și Gheorghe Drăghici. Discutînd cu unul dintre responsabili (sînt doi, dar fac și oficiul de vînzători) am aflat că la acest stand se vînd zilnic atît populației cît și cantinelor diferitelor instituții legume și zarzavaturi în valoare de cca. 16.000 lei. De altfel, în timp ce vorbeam cu responsabilul, casierul gospodăriei agricole de stat Ovidiu, care răspunde de acest stand, venise să ridice banii realizați din vînzările zilei precedente pentru a-i depune la bancă. Am avut deci prilejul să mă conving în mod concret că cele spuse de responsabil sînt întru totul adevărate.

...Gospodăria agricolă de stat Ovidiu furnizează cele mai mari cantități de legume și zarzavaturi pentru aprovizionarea populației din Constanța: 3.200 tone anual. Ea realizează această producție de pe o suprafață de 300 ha. irigate cu apă din Sin Ghiol, care este manevrată cu ajutorul a 12 pompe de 12 țoli fiecare. Pînă în prezent, sarcina de plan la culturile care și-au încheiat perioada de vegetație (spanacul, salata, mazărea etc.) a fost depășită cu 80 de tone. Aceasta înseamnă că pe piață au fost legume din abundență. Și încă ceva: gospodăria a realizat un beneficiu de peste 150.000 lei. Ca urmare a producțiilor mari ce se vor obține prin buna îngrijire a grădinei, beneficii mari se prevăd și la celelalte culturi. De pildă, brigadierul Grigore Rodion a scos de pe o jumătate de hectar o producție de varză timpurie care a și fost valorificată, încasîndu-se peste 20.000 lei.

Pentru a satisface nevoile populației, mai ales în perioada aceasta cînd pe litoral vin foarte mulți oameni la odihnă, conducerea gospodăriei agricole de stat Ovidiu intenționează să organizeze un stand de desfacere a legumelor și la Vasile Roaită. Inițiativa este bună deoarece de pe urma ei va trage foloase și gospodăria, care în acest fel își va putea valorifica întreaga producție obținută. Trebuie numai ca ea să fie tradusă în viață cît mai repede.

Nu putem încheia aceste rînduri fără să amintim că în ultima vreme conducerea Trustului Gostat Constanța s-a preocupat în mod deosebit de problema aprovizionării populației printr-o rețea comercială proprie bine organizată. Pe lîngă standul din piață (despre care am vorbit și la bunul mers al căruia am arătat contribuția gospodăriei Ovidiu) vrem să subliniem și faptul că în curînd, în orașul Constanța se va deschide un magazin Gostat modern și bine aprovizionat.

L. GHEORGHE

STROPESC VIA

Harnicii colectiviști din comuna Leordeni, regiunea Pitești, execută pentru a treia oară în acest an, stropitul viei împotriva manei.

In fotografie: colectivistul Tobă Ion execută stropitul.

Să folosim din plin tractoarele și mașinile agricole în muncile de vară

(Urmare din pag. 1-a)

Acolo unde există încă astfel de lipsuri, este necesar ca utilajul necesar în muncile de vară să fie bine reparat și trimis imediat în teren, la brigăzi.

Pentru ca un număr cît mai mare de tractoare să poată fi folosite la executarea arăturilor de vară, este necesar ca S.M.T.-urile să acorde atenția cuvenită alcătuirii unui cît mai mare număr de cupluri de 2 secerători-legători și două batoze (urmîndu-se exemplul mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin-Constanța, S.M.T, Chiraftei-Galați etc., unde aplicîndu-se această metodă de lucru, se obțin importante economii de carburanți și crește productivitatea mașinilor).

In acest an, o parte din cerealele recoltate de S.M.T.-uri vor fi treierate direct în cîmp, cu ajutorul combinelor, evitîndu-se astfel în bună măsură pierderile de boabe ce se fac prin transportarea snopilor la arii. Restul cerealelor vor trebui însă treierate cu batozele. S.M.T.-urile au organizat pentru vara aceasta 660 de arii electrificate, unde vor lucra 860 de batoze.

Totuși trebuie subliniat că deși în multe unități agricole socialiste orzul și grîul a fost recoltat cu ajutorul secerătorilor-legători, treierișul — contrar indicațiilor regulilor agrotehnice— este intîrziat, din cauză că ariile nu au fost încă amenajate. Conducerile unor S.M.T.-uri așteaptă ca de acest lucru să se îngrijească sfaturile populare comunale, iar acestea lasă ca ariile să fie organizate de... S.M.T.-uri

Este necesar ca asemenea situații să fie lichidate în cel mai scurt timp posibil, trecîndu-se la amenajarea — și unde sînt posibilități — la electrificarea tuturor ariilor, iar lucrul la batoze să se facă în 2 schimburi, spre a se scurta cît mai mult timpul de treieriș. Totodată, S.M.T.-urile au datoria să folosească toate tractoarele disponibile pentru aratul suprafețelor recoltate, punînd de pe acum bază trainică desfășurării în bune condiții a însămînțărilor de toamnă.

Folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din S.M.T.-uri este însă strîns legată de asigurarea volumului de lucrări planificate în unitățile deservite. In această privință, trebuie subliniat că dacă S.M.T.-urile din unele regiuni cum sînt Iași, Oradea, Suceava și Baia Mare, au încheiat contracte de lucrări peste plan, S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara, Stalin, Cluj, Autonomă Maghiară și Bacău sînt rămase în urmă cu contractările. Aceasta dovedește o gravă lipsă de preocupare din partea conducerilor stațiunilor respective pentru folosirea tractoarelor cu randamente înalte, pentru executarea la timp a lucrărilor din campania de vară.

Se impune deci ca aceste deficiențe să fie înlăturate grabnic, astfel încît fiecare brigadă să poată lucra potrivit unui plan bine stabilit din vreme, care să-i permită a folosi în mod cît mai chibzuit mașinile.

In munca atît de importantă pentru strîngerea recoltei din acest an, contribuția fiecărui mecanizator, șofer, pontator, mînuitor de agregat etc. are o deosebită însemnătate. Pentru aceasta, este necesar ca acum, nici o mașină necesară în muncile de vară să nu stea nefolosită.

Organizînd munca în mod chibzuit, îngrijind și exploatînd cît mai rațional tractoarele, combinele, secerătorile legători și batozele, mecanizatorii vor ajuta în cea mai mare măsură la strîngerea întregii recolte, la asigurarea pîinii poporului nostru muncitor.

Noi măsuri pentru valorificarea cărnii ovinelor

In gospodăriile agricole de stat creșterea oilor a început să fie o preocupare de seamă. S-a constatat însă, că în aceste unități ovinele pentru carne sînt valorificate la o greutate medie care ducea la realizarea unui randament foarte scăzut. Acest lucru nu putea să nu aibă urmări. Adesea, în scopul realizării sarcinii de livrare pentru carne era nevoie să se livreze un număr mai mare de ovine — și aceasta în dauna stocului de ovine planificate pentru lînă. De aceea, conducerea Departamentului gospodăriilor agricole de stat — ținînd seama și de faptul că în acest an s-a planificat ca un număr însemnat de ovine să fie livrate pentru carne — a luat recent unele măsuri pentru îngrășarea prealabilă a 100.000 capete ovine. Un mare număr de ovine vor fi puse la îngrășat în luna iulie a.c. în gospodăriile agricole de stat din regiunile Constanța, București, Galați și Stalin.

Numărul de ovine pentru îngrășat se va identifica de către organele tehnice ale unităților. Se va urmări ca prin alegerea făcută să nu se afecteze efectivul planificat pentru tuns în anul următor și planul de livrare de tineret mascul pentru prăsilă în 1958 și 1959. Indeosebi, în alegerea exemplarelor pentru îngrășat, se va îndrepta atenția spre oi adulte, sterpe și bătrîne etc. Cele destinate pentru îngrășare vor fi grupate pe categorii de vîrstă și greutate corporală și date în îngrijire unor ciobani pricepuți. Pentru a nu intra în călduriie de vară, toți berbecii, miorii și berbecuții care nu sînt corespunzători pentru prăsilă vor fi batalizați începînd din primele zile ale lunii iulie. In furajarea animalelor se vor folosi pe lîngă masă verde, fibroase și siloz, uree, furaje concentrate îndeosebi (porumb, gozuri, șroturi și tărîțe). Gospodăriile agricole de stat care îngrașă ovine au fost autorizate să administreze în rația de furaje cîte 2 kg. concentrate la 1 kg. spor de greutate vie, revenind în medie pe zi cîte 400 gr. pe cap de animal. S-au stabilit și greutățile minime la care se va face livrarea ovinelor îngrășate: berbecii, batalii adulți și miorii la 60 kg., tineretul mascul din 1958 (castrat) la 35 kg. și oile adulte reformate la greutatea minimă de 50 kg.

Colectiviștii în vizită la colectiviști

De curînd 55 de membri ai gospodăriei colective din Dobreni, raionul Vidra, au mers în vizită la colectiviștii din Prundu. Cei 55 de colectiviști au fost însoțiți de un taraf de lăutari. Dar nu petrecerea a fost scopul vizitei. Intre membrii celor două gospodării a avut loc un util schimb de experiență. Eugen Cristescu, cunoscutul președinte al colectivei din Dobreni, care a cîștigat titlul de „cea mai bogată gospodărie colectivă" pe regiunea București, a arătat colectiviștilor din Prundu că unitatea lor are mari posibilități de dezvoltare. „Trebuie numai — le-a spus tov. Cristescu — să treceți cu curaj la crearea fermelor de animale. Balta ce v-a fost atribuită de curînd va putea aduce cel puțin 10 tone de pește și 30.000 de snopi de trestie".

Colectiviștii din Prundu au dat dreptate președintelui din Dobreni. Fermele de animale vor fi create și dezvoltate în scurt timp.

Ing. TEODOR SEICIUC
corespondent

Pentru întărirea economico-organizatorică a sectorului agricol cooperatist din regiunea Timișoara

(Urmare din pag. 1)

pentru reducerea prețului de cost al hantrului. Este necesar ca mecanizatorii noștri să-și îndrepte mai mult atenția spre folosirea utilajului agricol cu randament sporit, spre reducerea timpilor morți și micșorarea cheltuielilor de producție astfel încît acestea din urmă să scadă în 1958 cu cel puțin 2 la sută, în 1959 cu 4 la sută iar în 1960 cu 6 la sută. Se urmărește de asemenea să se creeze o mai strînsă legătură între S.M.T.-uri și unitățile agricole deservite. Astfel, pînă la sfîrșitul anului 1960 se prevede ca circa 95 la sută din brigăzile S.M.T.-urilor existente în regiune să devină permanente.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre sporirea numărului și productivității animalelor în următorii ani?

RASPUNS: In regiunea noastră numărul și productivitatea animalelor sînt încă scăzute. Astfel, încărcătura la 100 ha în gospodăriile agricole colective, bunăoară, este de numai 2,05 vaci de lapte, 2,4 scroafe, 29,18 oi, ceea ce față de posibilități este încă puțin. Este adevărat că în ultima vreme datorită muncii depuse de organele de partid, agricole și de stat, o parte din țăranii muncitori și-au schimbat părerile greșite față de creșterea animalelor. Astfel, colectiviștii din Bobda, raionul Jimbolia, care anul trecut aveau doar 10 scroafe fătătoare, au mărit în această primăvară numărul lor la 36. De asemenea, gospodăria agricolă colectivă Saravale și-a mărit șeptelul cu încă 22 vaci de lapte, gospodăria colectivă Vinga cu 20 boi pentru îngrășat. Astfel de exemple se mai pot da încă multe. După consfătuirea de la Constanța organele agricole din regiunea Timișoara și-au intensificat eforturile pentru a convinge pe cît mai mulți țărani muncitori să crească și să îngrașe animale. Sprijinim unitățile agricole cooperatiste să achiziționeze prin unitățile O.R.A.C.A. animale de calitate, capabile să dea producții ridicate: paralel cu aceasta îndrumăm conducerile unităților cooperatiste să contracteze cu statul un număr cît mai sporit de animale, deoarece această cale s-a dovedit foarte bună pentru mărirea veniturilor gospodăriilor respective. In această privință pot arăta că numai pînă la 1 mai 1958 au fost încheiate contracte pentru livrarea a peste 25.000 porci, față de 5.876 porci contractați în aceeași perioadă a anului trecut.

Unul din obiectivele principale pe care vom pune accent în direcția dezvoltării șeptelului este baza furajeră. In această privință vor fi luate măsuri pentru îmbunătățirea pășunilor și fînețelor din regiune. Vom căuta să introducem pe scară largă în practica crescătorilor de animale folosirea nutrețurilor însilozate și mai ales a porumbului de siloz. Bineînțeles că pe lîngă baza furajeră vom acorda o mai mare atenție și celorlalte măsuri de care depinde dezvoltarea șeptelului în regiune, îngrășarea bovinelor reformate, înlăturarea sacrificării nechibzuite a tineretului, eșalonarea fătărilor și îngrășărilor la porcine continuarea pe scară largă a acțiunii de merinozare și țigaizare, asigurarea unor adăposturi corespunzătoare, urmărirea acțiunilor sanitar-veterinare și altele. In felul acesta vom izbuti să îmbinăm armonios ramura vegetală cu cea animală și să aducem contribuția noastră la dezvoltarea șeptelului în regiune.

AL CUI ESTE?

După cum se vede în fotografia de mai sus, acest plug de tractor stă părăsit undeva în cîmp. Rugăm pe cititori să ne scrie: unde poate fi văzut plugul și cine este proprietarul lui?

CRONICA EXTERNĂ

Războiul țărănesc din Columbia ia proporții

Știrile care sosesc din Columbia arată că războiul țărănesc din această țară ia proporții. După cum relatează ziarul american „Excelsior" acest război continuă de aproximativ 10 ani. Împotriva țăranilor răsculați autoritățile au aruncat o armată cu un efectiv de 100.000 de oameni. Potrivit datelor oficiale, în cursul războiului țărănesc au murit 280.000 de persoane. Care sînt cauzele acestor răscoale țărănești din Columbia, țară cu multe bogății și cu oameni vrednici?

Mizerie greu de închipuit

Așezată în partea de nord-vest a Americii de Sud, Columbia are o suprafață de 1.739.200 km. pătrați și o populație — după datele din 1951 — de numai 11.266.000. Clima ecuatorială, relieful variat, de la munții Anzii Cordilieri — ale căror vîrfuri întrec 5.500 m. — pînă la cîmpiile mănoase și numeroasele păduri, fac din Columbia o țară frumoasă și bogată.

Poporul columbian și-a cucerit independența în urma unor lupte îndelungate împotriva stăpînirii spaniole. Nu după mult timp însă și-au făcut apariția în țară imperialiștii nord-americani, exploatatori mai sîngeroși decît înaintașii lor, spanioli. Care sînt urmările pătrunderii capitalismului american în Columbia? Bogățiile țării aparțin străinilor. Columbia a rămas pînă azi o țară agrară înapoiată. Peste 90 la sută din locuitori nu posedă nici un petec de pămînt. Populația se zbate într-o mizerie de nedescris, iar tuberculoza face ravagii. Malaria seceră anual mii de vieți.

Cerșitul a devenit o adevărată plagă, iar părinții sînt nevoiți în dese cazuri să-și vîndă copiii pentru o bucată de pîine. Toate bogățiile se găsesc în mîinile monopolurilor americane „American Coffe" — care deține întinse plantații de cafea — și „United Fruit Co" sau „Monstrul verde" cum i se mai spune. Domeniile lor care cuprind sute de mii de hectare, sînt înconjurate cu sîrmă ghimpată. În interiorul acestora se aplică legi speciale, există poliție și închisori proprii. Agricultura este specializată, după sistemul colonial, în cultivarea unei singure plante, arbustul de cafea, care produce 80—90 la sută din totalul exporturilor Columbiei, din care 90 la sută merg în S.U.A. Este suficient ca importatorii nord-americani să oprească sau chiar să reducă importurile de cafea pentru a provoca în Columbia mari dificultăți economice.

Vinderea bogățiilor țării monopoliștilor americani, creșterea nestăvilită a costului vieții au accentuat mizeria și sărăcia maselor. Numeroși argați, muncitori de pe plantații, țărani săraci deposedați cu forța de pe pămînturile lor, s-au retras în munți, ducînd lupta de partizani. Acestea sînt cauzele războiului țărănesc din Columbia.

Bineînțeles că — ascultînd de ordinele stăpînilor lor — autoritățile au organizat mari operațiuni militare împotriva răsculaților. Cei prinși sînt împușcați sau trimiși în lagăre de concentrare ca cel de la Araracura denumit și „Infernul verde".

Dar, așa cum au dovedit-o faptele, lupta poporului columbian continuă pînă la victoria definitivă.

Forțele răsculaților din Liban în plină ofensivă

O scenă obișnuită în aceste zile în Liban. În dosul baricadelor, pe o stradă din Tripoli, răsculații luptă împotriva trupelor guvernamentale.

În întregul Liban luptele dintre trupele din jandarmerie și poliție ale guvernului și forțele populare se desfășoară cu o deosebită violență.

În plin centrul orașului Beirut, în jurul sediului președinției republicii, în jurul Ministerului Apărării și mai ales în cartierul arab Basta, schimbul de focuri continuă. Răsculații au capturat importante cantități de arme părăsite de trupele guvernamentale pe baricade.

Luptele se desfășoară cu aceeași intensitate în nordul Libanului, în regiunea munților Tereul și în orașul Tripoli unde — continuînd acțiunile ofensive — răsculații au respins detașamentele guvernamentale.

În același timp — așa cum arată revista engleză „New Statesman", Anglia și S.U.A. intensifică pregătirile militare în vederea unei intervenții armate în Liban. „În regiunea Mediteranei orientale — scrie revista — are loc cea mai importantă concentrare de forțe militare pentru o eventuală intervenție în Liban în scopurile politicii occidentale".

Folosind paravanul O.N.U. — așa cum au procedat cu prilejul agresiunii împotriva Coreei — S..UA. încearcă să se amestece din ce în ce mai fățiș în luptele interne din Liban. Amestecul guvernului S.U.A. și Anglia în treburile interne ale Libanului este de neadmis, indiferent de pretextele sub care se camuflează și în al cui nume se înfăptuiește. Un asemenea amestec este nu numai o provocare împotriva poporului libanez și a tuturor celorlalte popoare arabe, dar este de asemenea o provocare împotriva cauzei păcii generale și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Din viața și lupta muncitorilor agricoli din țările capitaliste și coloniale

Pe plantațiile de banane din Costa Rica

În plantațiile de banane din țările Americii Centrale, muncitorii agricoli sînt crunt exploatați de către faimosul trust american „United Fruit Company". În Costa Rica, zilele de muncă sînt istovitoare, datorită climei nesănătoase de pe coasta pacifică și lipsei de hrană. Deseori, poți fi văzuți chiar și la orele 4 după amiază, oameni care muncesc din zorii zilei cu pulverizatoarele de insecticide în spate, printre rîndurile de bananieri, fără să fi mîncat măcar o bucată de pîine. Aceasta deoarece pe de o parte cîștigurile sînt atît de mici încît un om nu-și poate îngădui să mănînce 2 mese pe zi, iar pe de altă parte, pentru că muncitorilor nu li se îngăduie să părăsească lucrul de-a lungul a 12—14 ore.

Împotriva acestei situații, muncitorii se ridică la luptă tot mai hotărîtă. În localitatea Puerto-Gonzales de pildă, au avut loc — nu de mult — mari greve în cadrul cărora muncitorii au cerut să li se repare barăcile și să li se acorde cel puțin un minim de asistență medicală.

Reprezentanții trustului **„United Fruit Company"** au fost nevoiți să satisfacă aceste cereri nu numai la Puerto-Gonzales ci și pe alte plantații.

Condiții de muncă sclavagiste

În perioada strînsului recoltei, în fiecare an, sînt angajați mai bine de 15.000 de muncitori agricoli din Mexic spre a lucra în statul Michigan din Statele Unite. Condițiile de muncă și de trai ale acestor muncitori nu diferă cu mult de cele sclavagiste.

Byard Kurth, președinta Comitetului de acțiune socială al Consiliului Femeilor Catolice din Detroit a prezentat Adunării Legislative o serie de declarații ale unor martori oculari, care i-au văzut pe copiii muncitorilor mexicani emigrați în S.U.A. murdari, plini de răni și bolnavi de dizenterie, ca urmare a lipsei totale de salubritate a locuințelor și a lipsei de igienă.

Trebuie subliniat că în mai multe rînduri în ultimii trei ani, muncitorii agricoli mexicani veniți în Statul Michigan, au încercat să se organizeze pentru a putea să lupte în vederea obținerii unor mai bune condiții de muncă și de trai. Dar Departamentul pentru emigranți al Statelor Unite i-a arestat cu regularitate pe conducătorii mișcării pentru organizarea muncitorilor agricoli mexicani, azvîrlindu-i în închisoarea de la Waine County și apoi i-a expulzat în Mexic.

Viața de mizerie a copiilor muncitorilor agricoli din S. U. A.

În fiecare an, mii de copii ai muncitorilor agricoli din Statele Unite, sînt nevoiți să ia drumul exodului împreună cu părinții lor, care emigrează dintr-un stat în altul, căutînd de lucru pe la diferite ferme. Aici copiii sînt nevoiți să muncească din greu alături de cei vîrstnici îndurînd uneori călduri insuportabile, drumuri grele, foame și sete.

Sub presiunea opiniei publice americane, guvernul Statelor Unite a fost nevoit să ia unele măsuri în scopul reglementării folosirii copiilor la munci grele. Dar aceste măsuri nu sînt respectate peste tot locul

In 20 de state **exploatarea copiilor nu este încă interzisă.**

Aici, copiii care încearcă să meargă la școli se izbesc de împotrivirea patronilor. Acestora nu le convine să se lipsească de mîna de lucru atît de ieftină a copiilor, îndeosebi în vîrfurile de muncă. Ziarul **„The New York World Telegram and Sun"** a relatat chiar de curînd cazul unui copil în vîrstă de 10 ani, care plecase din Florida într-un stat din Nord, pentru recoltatul fasolei. Fermierul la care se angajase l-a obligat pe copil să muncească din zorii zilei pînă seara, neîngăduindu-i ca cel puțin după amiaza, să frecventeze școala ce se afla în apropiere. Ori de cîte ori copilul a încercat totuși să se ducă la școală, a fost maltratat crunt de către patron.

Nu e de mirare că, după chiar aprecierile comitetului pentru munca minorilor din S.U.A., **copiii muncitorilor agricoli sezonieri sînt în cea mai mare măsură analfabeți.**

SPORT

Evenimentul care a pasionat milioane de oameni de pe toate meridianele, campionatul mondial de fotbal ediția 1958, s-a încheiat duminică la Stockholm. In ultima confruntare reprezentativa Braziliei a învins în stil de mare campioană echipa Suediei cu 5—2 (2—1). Astfel fotbaliștii brazilieni reușesc pentru prima oară în istoria acestor campionate să cîștige trofeul suprem Cupa „Jules Rimet".

Pentru locurile 3—4 s-au întîlnit echipele Franței și R. F. Germane. Francezii au obținut victoria cu scorul 6—3 (3—1).

Iată cîștigătorii fiecărei ediții a Cupei Mondiale: 1930 (Montevideo): Uruguay (2. Argentina). 1934 (Roma): Italia (2. Cehoslovacia 3. Germania 4. Austria). 1938 (Paris): Italia (2. Ungaria 3. Brazilia. 4 Suedia) 1950 (Rio de Janeiro): Uruguay (2. Brazilia 3. Suedia 4. Spania). 1954 (Berna): R. F. Germană (2. Ungaria 3. Austria 4. Uruguay). 1958 (Stockholm): Brazilia (2. Suedia 3. Franța 4. R. F. Germană).

● La campionatele europene de tenis de masă juniori desfășurate la Falkenberg (Suedia) reprezentanții țării noastre au cucerit titlurile de campioni la toate cele 7 probe realizînd o performanță de mare valoare.

● Cupa R.P.R. la fotbal: la București, Știința Timișoara a întrecut Steagul Roșu cu 3—2 (2—0); la Orașul Stalin, Progresul București a dispus de C. S. Oradea cu 4—0 (1—0); Progresul București și Știința Timișoara se vor întîlni la 6 iulie în finala Cupei R.P.R.

● Campionatul republican de juniori s-a încheiat cu victoria juniorilor de la U.T.-Arad care au învins Dinamo București cu 1—0.

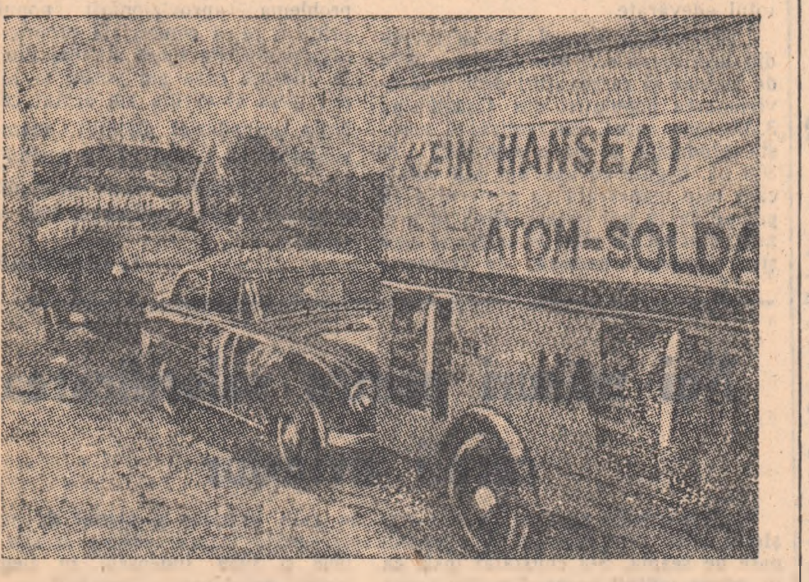
● In categoria B la fotbal înaintea ultimei etape continuă să conducă în seria I-a Știința Cluj cu avantaj de un punct față de Corvinul Hunedoara. In seria a II-a Farul Constanța are un avantaj de două puncte față de Dinamo Bacău.

● La 2 iulie va avea loc la Cannes (Franța) tragerea la sorți a primei etape a Cupei Campionilor Europeni ediția 1958—59. Federația noastră de fotbal a comunicat înscrierea echipei Petrolul Ploești, campioana țării noastre pe anul 1957—58.

● In finala „Cupei Dunării" se vor întîlni echipele Ruda Hvezda Brno și Steaua Roșie Belgrad.

● Echipa Dinamo București care se află în turneu în Uniunea Sovietică a întîlnit în primul joc, la Leningrad, formația locală Admiralteeț pe care a învins-o cu scorul de 1—0.

ÎMPOTRIVA ÎNARMĂRII ATOMICE A BUNDESWEHRULUI

In Republica Federală Germană lupta împotriva înarmării atomice a Bundeswehrului continuă. Ea îmbracă adeseori forme originale și impresionante.

In fotografie: o caravană „antiatomică" străbate străzile Hamburgului.

NEGRU PE ALB

Salariații de la grădina zoologică din Bronx (New York) au declarat recent grevă, cerînd mărirea salariilor.

Deși trăiesc printre-animale,
Revendicarea li-i firească:
Doresc, în criză de parale,
Să ducă-o viață... omenească.

Mai multe regiuni din Anatolia (Turcia) au fost invadate de dăunători ai culturilor agricole.

In Turcia e-o vorbă-ntre țărani
Că-acest pericol nici nu se compară
Cu alți dăunători (americani),
Care au invadat întreaga țară...

NOTĂ

Rasism sadea

Este un fapt bine cunoscut că în viața de toate zilele a americanilor publicitatea joacă un rol important. O reclamă țipătoare repetată zi de zi pînă la obsesie la radio și televiziune, spînzurată pe firmele luminoase din orașe, asigură produsului respectiv — de multe ori de proastă calitate — o vînzare sigură.

Atîta vreme cît se menține în cadrul strict al circuitului comercial intern, reclama — făcută chiar unui produs inferior — nu privește în ultima instanță decît pe client și vînzător. Lucrurile se schimbă însă cînd depășind limitele unui afiș de genul „Consumați Coca-Cola băutură cu însușiri miraculoase", se încearcă a se prezenta de pildă „democrația" americană „drept cea mai înaintată din lume". Faptele, necruțătoarele fapte, dau zi de zi o categorică dezmințire acestei reclame atît de mult trîmbițate de oficinele propagandei americane. Ne mărginim — în cele ce urmează — să redăm numai cîteva din noianul lor.

În orașul Dawson (statul Georgia) un negru a fost bătut cu sălbăticie — fără nici un motiv — de polițiștii localnici, pe cînd se afla în grădina casei sale. Cîteva zile mai tîrziu, omul a murit la spital datorită unei fracturi a craniului. Un alt negru — din același oraș — a fost împușcat tot de polițiști în poarta casei sale.

Clennon King, un tînăr absolvent al unei universități pentru negri a vrut să-și continue studiile de filozofie la universitatea pentru albi din Mississipi, unul din statele cu cele mai crude legi rasiste din Statele Unite. Prezentîndu-se la facultate pentru înscriere, s-a lovit de un refuz categoric. Kink a insistat, arătînd că de patru ani — printr-o lege specială — descriminările între albi și negri au fost interzise în școli. Secretarul facultății i-a spus să aștepte. Cîteva minute mai tîrziu, o dubă a poliției a sosit la facultate și l-a ridicat pe tînărul student. Nici pînă astăzi părinții lui Clennon King nu știu unde se află fiul lor. În schimb, șeful poliției a primit o petiție din partea unor cetățeni „onorabili" ai orașului care cereau ca studentul negru să fie... închis într-un azil de nebuni.

Într-un oraș din Florida, un ștrand a fost închis două zile din ordinul autorităților municipale pentru că negrii au „îndrăznit" să se răcorească în apa bazinului. În prima zi, opt studenți negri au stat cîteva ore la ștrand. În aceeași seară, o cruce de lemn — simbolul organizației criminale Ku-Klux-Klan — a fost arsă în fața ștrandului, ca avertisment. În dimineața următoare, ștrandul a fost închis. După cîteva zile, un băiețaș negru în vîrstă de 9 ani — David Ison — s-a prezentat la intrarea ștrandului și a fost primit înăuntru. El a stat o oră în bazinul unde se mai aflau circa 50 de albi. Și din nou municipalitatea a dat ordin de închidere a ștrandului.

Așadar, azilul de nebuni pentru „îndrăzneala" de a te înscrie la o universitate pentru albi, închiderea ștrandurilor unde au intrat cîțiva negri. Aceasta fără a mai aminti de locurile separate din trenuri pentru cei „de culoare", restaurantele unde este interzisă intrarea „cîinilor și negrilor", incidentele de la Little Rock și cîte și cîte.

Sub tinicheaua strălucitoare a „celei mai înaintate democrații" se vede limpede rugina unui rasism sadea.

S. LEONARD

COLECȚIA DE PLANTE AGRICOLE — O NECESITATE IMEDIATĂ

Ing. D. TORGE
Președintele Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor

Pentru realizarea sarcinilor trasate de Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la creșterea randamentului la hectar, o însemnătate deosebită are introducerea și generalizarea folosirii în producția agricolă a semințelor selecționate și ameliorate potrivit zonelor de vegetație și condițiilor de climă și sol. Este demonstrat că numai folosirea semințelor de soi de mare productivitate adaptate diferitelor regiuni agro-geografice asigură sporuri de recoltă de 15—20 la sută. In cazul folosirii semințelor de porumb dublu hibrid producția crește cu 25—40 la sută.

In sistemul planificat de producere și înmulțire a semințelor de soi existent în țara noastră un loc important îl ocupă crearea de soiuri noi, îmbunătățirea celor existente și producerea de sămînță elită. Experiența a dovedit că succesul acestei activități este condiționat în mare măsură de sortimentul de soiuri care se află la dispoziția amelioratorilor. Succesele deosebite ale marilor creatori de soiuri I. V. Miciurin și L. Burbank se datoresc și faptului că au avut la îndemînă mari colecții de plante agricole.

Aportul colecțiilor de plante agricole la munca de creare a soiurilor este bine reliefat prin rezultatele obținute de institutele de cercetări și de oamenii de știință din unele țări. Existența unei bogate colecții de plante agricole a dat posibilitate oamenilor de știință sovietici să obțină soiuri valoroase la toate plantele de cultură. Așa, de exemplu, au fost obținute soiurile de grîu de toamnă Odessa 16, Skorospelka, hibridul 186, la porumb hibridul dublu VIR-42; la sfecla de zahăr soiul Ramon—06 și 632 (cu un procent de zahăr de 22 la sută și respectiv 20,5 la sută) etc.

Dată fiind marea utilitate a colecției agricole pentru munca de selecție și producția agricolă, în toate țările cu agricultură înaintată se acordă o atenție deosebită organizării unor colecții cît mai bogate de plante agricole. In U.R.S.S., de pildă, colecția agricolă de la Institutul Unional de Fitotehnie din Leningrad (V.I.R.) cuprinde 175.000 de specii și soiuri de plante agricole. Colecția Academiei de Științe din Cehoslovacia cuprinde numai la grîul de toamnă un număr de 1159 soiuri.

In țara noastră, existența unei asemenea colecții cu caracter permanent, ar fi de un real folos pentru munca de ameliorare a plantelor.

Atît în trecut, cît mai ales în prezent, la noi au fost colectate și importate o serie de specii și soiuri de plante agricole. Ministerul Agriculturii și Silviculturii a sprijinit mult această acțiune. In anul 1957, numai la grîul de toamnă au fost primite din afara granițelor noastre circa 50 de soiuri. Soiurile respective se găsesc însă dispersate în cadrul diferitelor instituții și unități agricole, nefiind supuse unei examinări și verificări riguroase. Acest lucru, cît și lipsa unui index sau catalog al soiurilor, fac ca mare parte din soiuri să nu fie cunoscute și folosite de către toți specialiștii interesați. Totodată lipsa unei colecții de plante agricole cu o conducere unitară, pusă sub directiva unei instituții, înlesnește introducerea în încercarea de stat și chiar în producție a unor soiuri necorespunzătoare și neverificate cît de puțin sub raportul însușirilor fiziologice și de producție.

Necesitatea de a cunoaște cît mai bine valoarea soiurilor în scopul de a le dirija spre încercarea de stat, spre munca de creare de noi soiuri sau spre producție, impune organizarea urgentă a unei colecții de plante agricole în țara noastră.

Vastul material existent în țară, în diferite sortimente la diferite instituții cu caracter agricol, trebuie cunoscut și pentru faptul că materialul necorespunzător pentru agricultura noastră sau lipsit de interes pentru munca de cercetare să nu mai fie solicitat în cadrul schimbului de semințe cu diferite țări. Astfel se va evita importul repetat al acelorași soiuri de către diferite institute de cercetări, unități agricole etc. și se vor importa numai soiuri valoroase necesare agriculturii noastre. In felul acesta colecția agricolă devine prima treaptă de apreciere și de alegere a speciilor și soiurilor străine pentru condițiile noastre naturale.

Pe de altă parte, o colecție de plante agricole organizată și permanentă va determina strîngerea speciilor și a populațiilor locale autohtone. Studiate și folosite la lucrările de încrucișare cu soiurile străine, soiurile noastre pot contribui la crearea de soiuri valoroase pentru condițiile de la noi.

Pentru cunoașterea, organizarea și folosirea într-un cadru mai larg a soiurilor din import și a materialului autohton, considerăm că ar fi necesar în prima fază să se editeze un buletin al speciilor și soiurilor existente în țara noastră la diferite institute și unități agricole. In lipsa unui organ care să coordoneze și să editeze catalogul, lucrarea va fi făcută de Comisia de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. In acest scop Institutele de cercetări și de învățămînt superior agricol, școlile agricole, gospodăriile agricole de stat care au sortimente sînt rugate să comunice Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii lista tuturor soiurilor de plante agricole pe care le au în sortimente. De asemenea este necesar să facă o scurtă descriere a caracterelor morfologice, însușirilor fiziologice și o apreciere a posibilităților de folosire a soiurilor respective.

Problema principală care se pune după cunoașterea materialului existent în țară, o constituie organizarea propriu-zisă a colecției de plante agricole. Pentru organizarea colecției este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să desemneze o instituție centrală care să coordoneze întreaga activitate a colecției, inclusiv schimbul de semințe cu străinătatea, și să facă cunoscute prin presă însușirile soiurilor respective precum și recomandări cu privire la folosirea lor. In vederea cunoașterii colecției într-un cerc cît mai larg de specialiști din țară și de peste hotare, instituția respectivă va trebui să editeze în fiecare an un index al semințelor sau un catalog.

Socotim că speciile și soiurile de plante agricole pot fi grupate potrivit însușirilor lor fiziologice, caracterelor morfologice și necesitățile biologice în 4 centre agricole. Pentru folosirea lor cît mai largă, acestea pot fi organizate în cadrul unor stațiuni experimentale unde, de altfel, ele vor fi folosite în cea mai mare măsură la ameliorarea plantelor.

Realizarea unei colecții permanente în R.P.R. și editarea unui catalog sau index al soiurilor vor avea în concluzie, ca rezultat practic următoarele:

a) inventarierea speciilor și soiurilor de plante agricole existente pe teritoriul R.P.R.;

b) dirijarea și gruparea acestui material în instituțiile care vor primi sarcina organizării colecției de plante agricole;

c) coordonarea și sistematizarea introducerii în țară (pentru munca de ameliorare, încercarea de stat, cultura mare) a noilor specii și soiuri valoroase de plante agricole;

d) punerea la dispoziția amelioratorilor a unui sortiment mai larg și mai valoros pentru munca de crearea de noi soiuri.

Iată de ce socotim că este necesar ca în cel mai scurt timp să se treacă la organizarea colecției de plante agricole a R.P.R.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".